

JOURNAL

TÄSSÄ NUMEROSSA

<i>USUA:n symposium</i>	1
<i>IUKK avattu</i>	2
<i>Kirje lukijoille</i> <i>Gary Farr, Yhdysvallat</i>	3
<i>Planeettamme tulevaisuus "tunnettuna" ja "tunte-</i> <i>mattomana" todellisuutena (1)</i> <i>Peep Söber, Viro</i>	3
<i>Uskonnollisuus ja sekularismi</i> <i>François Dupont, Belgia</i>	6
<i>Päätökset – inhimillinen prosessi</i> <i>Travis Binion, Yhdysvallat</i>	10
<i>Opettamisen periaatteita</i> <i>Jeff Wattles, Yhdysvallat</i>	14
<i>Kansallisten puheenjohtajain ja varapuheenjohta-</i> <i>jain neuvosto</i>	18

USUA:N SYMPOSIUM

Nashville, Tennessee, USA

29.4.–2.5.1999

Näiden konferenssien hämmästyttävien piirre on se, että tapahtuma joka kerta tuntuu inspiroivammalta ja kohottavammalta kuin aikaisempi. Tämänkertainen ei poikennut säännöstä. Täysistuntoesitelmät olivat antoisia, inspiroivia ja virkistävän erilaisia sekä sisällöltään että tyylieltään. Se, mikä tästä konferenssista teki omanmakuisensa oli suuressa määrin sen osanottajat. Koska symposiumin edellä pidettiin USUA:n järjestökokous, monet paikallisyhdistykset olivat edustettuina. Osallistujiin kuului myös säätiön edustajat monista Latinalaisen Amerikan maista, joihin kuuluivat Brasilia, Chile, Kolumbia, Meksiko ja Peru. Edustettuina olivat myös Englanti, Norja, Liettua, Viro, Suomi ja Teksas. Ja myös nuorisoa oli mukana: upeita, lahjakkaita ja innostuneita nuoria *Urantia-kirjan* lukijoita.

Kaikissa konferensseissa on niitä, jotka asettavat etusijalle järjestyneen opiskelun, sekä niitä, jotka harrastavat mieluummin epämuodollista yhdessäoloa. Nashvillen vuoden 1995 konferenssin tavoin tämänkin tilaisuuden opinto-ohjelman oli laatinut Jeffrey Wattles, ja kokousaika jaksottui tehokkaiisiin opintotapahtumiin. Opetusten levittämisen erilaisia tapoja – symposiumin teemaa – käsiteltiin upeasti täysistuntopuheissa. Sen jälkeen pienemmät ryhmät keskustelivat näistä ja muista opetusmetodeista niitä myös harjoitellen. Järjestettyä ja järjestämätöntä hartautta ja virkistävyyttä — joita ei aina käynyt erottaminen toisistaan — oli ohjelmassa illallisen jälkeen jatkuen välillä pikukutunneille saakka.

Vaikka jokaista konferenssia voidaan ruotia ja kritioida siinä mielessä, että tämä tai tuo voitaisiin tehdä tulevaisuudessa toisin, on niitä myös tarkasteltavana kokonaisuutena: yhtenä kokemuksena. Kokemuksena tämä konferenssi oli loistava! ja kiitos siitä kuuluu Southern Kindred Spiritsille ja Jeffrey Wattlesille. Vaikka osanottajien taloudellisten, maantieteellisten, poliittisten ja filosofisten näkemysten skaala oli laaja, harmonia oli silti käsin kosketeltava. Osanottajat toivat monin tavoin esille sen rakkauten ja yhtenäisyyden, jotka näytti täyttävän koko tapahtuman. Muuankin osanottaja rinnasti konferenssikokemuksensa oman ydinperheensä varauksettomaan rakkouteen. Hän jatkoi sanomalla, että tämä konferenssi vakuutti hänet siitä, että hän aikoo pitää yhteyttä vastakin. Tässä konferenssissa muuan varsin monimuotoinen lukijaryhmä — miehiä, naisia, nuoria (hieman) vanhempia, valkoisia, mustia, ruskeita, kirvesmiehiä, kauppatarkastajia, tohtoreita, opettajia ja ainakin kaksi maanviljelijää — yhdistyi perheeksi. Vanhat ystävyyssiteet uudistuvat ja vahvistuvat. Uusia ystävyyksiä solmitaan. Tämä on yleismaailmallinen perhe. Tämä kanssakäyminen kohottaa ja voimistaa meitä kaikkia.

Ja tämä edistyminen sivilisaatioon kuuluvien tekijöiden omaamisessa johtaa suoraan niiden korkeimpien inhimillisten ja jumalallisten tavoitteiden toteutumiseen, joita kohti kuolevaiset ponnistelevat: ihmisten välisen veljeyden sosiaaliseen saavuttamiseen [804:15].

ILMOITUS INTERNETIN

URANTIA-KIRJA -KOULUN (UBIS) AVAAMISESTA

Koordinointikomitean Internet-koulu -alakomitean mielissään voidessaan ilmoittaa että UBIS avataan ilmoittautumista varten kesäkuun 10. päivänä 1999 ja että ensimmäinen kurssi alkaa heinäkuun 5. päivänä.

Asiasta kiinnostuneet lukijat löytävät *Urantia-säätiön* verkkosivulta linkin kouluun. Siellä on luettavissa koulun tarkoituserät, filosofia ja työskentelytapa. Sen jälkeen voi klikata sivulle, jolla luetellaan kurssit, ajankohdat ja opettajat/vetäjät.

Ensimmäinen lukukausi tarjoaa yhdeksän kurssia, joiden käsittelemät aiheet ovat kirjan kaikista neljästä osasta. Formaatti ja osallistuminen toimivat parhaiten, kun kullakin kurssilla on enintään kymmenen opiskeli-

jaa. Internet-koulu omistautuu pelkästään *Urantia-kirjan* opiskeluun, ja se on *Urantia-säätiön* ja IUA:n tuotama palvelu *Urantia-kirjan* lukijakunnalle.

Järjestäjät toivottavat teidät tervetulleiksi osallistumaan tähän uuteen projektiin sekä ”opiskelija-lukijoina” että ”opettaja-vetäjinä”. Toivomme, että *Urantia-säätiön* UBIS-sivun teksti antaa teille hyvän yleiskatsauksen Internetin *Urantia-kirja* -koulun tarkoituksesta, filosofiasta ja hengestä.

Jos haluat hakemuslomakkeen tullaksesi koulun ”opettajaksi/vetäjäksi”, ota yhteyttä Dorothy Elderiin osoitteella delder03@sprynet.com.

Urantia-kirjan lukijoille

Näyttää siltä, että taas kerran lukijakunnan huomio keskittyy sellaiseen, että tehdään ryhmäkonsensuksen perusteella jotakin välittömästi. Ryhmässä opiskelun ja kanssakäymisen sijasta ”meidän on tarpeen tehdä nyt jotakin opetusten levittämiseksi”. Pyrkimyksenäni olla avuksi ja valaista nykyistä tilannettamme pyytäisin teitä harkitsemaan seuraavia lausumia.

Lukiessasi, mikä Urantia-säätiön ensisijainen tarkoitus on, ilmeiseksi käy kaksi seikkaa. Ensimmäinen seikka: kirjoittaja ei ollut kukaan meistä, mitä osoittavat kielenkäyttö ja toteamukset, joihin kukaan meistä ei mitenkään kykene. Toinen seikka: kirjoittaja sanoo selkeästi, että se, mikä mahdollistaa kaikki luetellut muutokset on uskonto ja siitä juontuvat kosmologia ja filosofia tulevat perässä.

Uusi uskonto on sen elävän Jumalan hengen uskonto, joka asuu ihmisten mielessä. Se eroaa kahdella tavalla kaikista muista uskonnoista. Ensinnäkin siksi, että koska siitä vastaa jumalallinen henki, se pitää meille ilmoittaa. Toiseksi siksi, että siihen sisältyy sellaista, mitä ei millään muulla uskonnolla ole. Myönnämme sitä harvoin, mutta mitä me salaisesti etsimme emmekä näytä koskaan löytävän, on se tuiki tärkeä kriittinen elementti, joka meiltä puuttuu. Uskonto, johon se sisältyy, syrjäyttäisi kaikki muut ja leviäisi nopeasti kautta maailman.

Tämän uuden uskonnon käytnvoimana on näyttö. Se antaa uskonnonharjoittajalle vastaansanomattomat todisteet Jumalan todellisuudesta.

Ohjaajamme opettavat meille, että uskonnonharjoittaja ”*tietää*”, ja [hän] tietää *nyt*.” [1120:1] Mestari opetti: ”Tulette **tietämään** totuuden, ja totuus on tekevä teistä vapaita.” [1796:4; 1594:0; korostus minun] Meille opetetaan, että oikeamielisyys muiden mukana on jumalallisen suunnitelman perustus. Jos totisesti

uskot, että Isä on, ja vilpittömästi haluat noudattaa hänen tahtoaan, hän paljastaa tosiasiallisen läsnäolonsa sinulle. Tämä kasvava tietoisuus hänen sisimmässäsi olostaan sekä muut kokemukset antavat ihmismielelle todisteita, joita ei voi kiistää. Seurauksena olevat muutokset ja uudelleen löydetty rauha tekevät sinusta toisen ihmisen. Tosiasiassa sinä synnyt uudestaan.

Tulet olemaan niin muuttunut, että kaikki kanssasi kosketuksiin tulevat, huomaavat sen ja haluavat tietää, mitä sinulla on, jota heillä ei ole. Tällaisen ihmisten välisen kontaktin ja kautta ja sanan levitessä tämä uusi uskonto on vääjäämättä leviävä yli planeettamme. Kahdenkeskinen puhe on tehokkain tapa levittää uusia ajatuksia ja uutta tietoa. Suusanallinen levittäminen on toinen Urantia-säätiön johtavista periaatteista.

Tästä tulevasta tapahtumasta ei tulisi ajatella, että se on kaukana tulevaisuudessa. Hetki on peräti lähellä ja ilmoitus siitä voi tulla milloin hyvänsä.

Oikean uskovan ainoana strategiana on pyrkiä saamaan selvyys Isän tahdosta, ja koko voimansa ja uskonsa keräten tosiasiassa noudattamaan sitä tahtoa. Millään muilla strategioilla ei ole sen kummemmin sinulle kuin tälle valikoidulle ryhmällekään mitään arvoa.

Jos haluat tällä välin tehdä jotakin rakentavaa, niin rukoile valtakunnan tulemisen puolesta. Usko rukoilelessasi, sillä valtakunta on mitä varmimmin tulossa pian. Älä sen kohdalla haudo vähäisintäkään epäilystä. Olkoon hänen rauhansa sinun päälläsi.

Veljesi

Gary Farr

Planeettamme tulevaisuus ”tunnettuna” ja ”tuntemattomana” todellisuutena

PEEP SÖBER

Tallinna, Viro

Urantia-kirjan lukijakonferenssi Viron Karepassa 12.8.1998

I. Tulevaisuutta koskevia ongelmia hengellisessä elämässämme

Tulevaisuutta koskevat ongelmat kuuluvat vaikeimpiin ja emotionalisimpiin. Hyvin usein tulevaisuuteen liittyvät kysymykset ovat tekemisissä pelkoon perustuvien emotioiden kanssa, sillä ne ovat yhteydessä ”tuntemattomaan” tulevaisuuteen. Toisaalta meidän on oltava tekemisissä uskon, toivon ja odotusten kanssa, jotka koskettavat meitä ”tunnettuna” tosiasiana.

Tällaiset odotukset pohjautuvat henkilökohtaisiin uskomuksiimme. Voimme esimerkiksi uskoa, että olemme ”valittu kansa”, että kohta ”pahat jätkät” tuhoutuvat, mutta meidät nostetaan johonkin miellyttävään paikkaan; voimme uskoa, että fyysisen kuoleman jälkeen heräämme taivaassa jne. Nämä uskomukset voivat perustua jopa ilmoituksiin, mutta ne ovat periaatteessa aina henkilökohtaisia tai ryhmän tekemiä väärityneitä tulkintoja ilmoituksista; ne eivät perustu ymmärrettyyn totuuteen, vaan ne pohjautuvat enimmältään epämiellyttäviin odotuksiin. Meillä kaikilla on tai-

pumus uskoa miellyttäviltä näyttäviin asioihin ja jättää huomiotta epämiellyttäviltä näyttävät viestit.

Voimme välttää pelon ja lapsellisen uskon; voimme käsitellä tulevaisuutta vakavammin. Arabialainen sananlasku sanoo, että se mies on urhein, joka uskaltaa katsoa tulevaisuuteen. Todellinen rohkeus voi saada alkunsa vain rakastavaan Isään luottamisesta ja virittäytymisestä hänen osaseensa, mielessämme olevaan jumalalliseen henkeen.

Ihminen voi kuitenkin pohdiskella tulevaa varsin alkeellisella tavalla. Jos haluaa siirtyä lähtökohdasta A pisteeseen B ("tunnettu" todellisuus), saatammekin tosiasiaassa siirtyä pisteeseen C ("tuntematon" todellisuus). Kun ulkomaalaiset ystävämme esimerkiksi läksivät matkaan kotimaastaan (piste A) toivoen pääsevänsä pisteeseen B (maahan, jonka he uskoivat olevan Viro), he ehkä hieman hämmästyivät päädyttyään pisteeseen C (todellinen Viro, joka enemmässä tai vähemmässä määrin poikkeaa heidän mielikuviansa Virosta).

Voimme huomata tämän saman ilmiön tulevaisuuteen liittyvien ennustusten kohdalla. Päädymme aina pisteeseen C. Joskus C on B:n kaltainen, mutta se voi olla myös perin erilainen.

Urantia-kirjassa tätä ongelmaa selvitetään seuraavasti: *Edistyneimpinä planetaarisina aikakausina nämä serafit [Luottamuksen henget] lisäävät ihmisten arvonantoa sille totuudelle, että epävarmuus on tyytyväisyyden jatkumisen salaisuus. He auttavat kuolevaisfilosofoja tajuamaan, että koska tietämättömyys on välttämätöntä menestymiselle, olisi suuri virhe, jos luotu tietäisi tulevaisuuden. He lisäävät ihmisen mielenkiintoa epävarmuuden suloisuutta, epämääräisen ja tuntemattoman tulevaisuuden romantiikkaa ja viehätystä kohtaan [438:2].*

Vain kahta sivua myöhemmin luemme jaksosta 7, Tulevaisuuden serafit: *Nämä serafit toimivat kyllä ylösnousemuskuolevaisten elämänuraan liittyvissä tehtävissä, mutta he hoivaavat miltei yksinomaisesti kuolevaisia, jotka jäävät eloon jonkin modifoidun ylösnousemusjärjestelmän kautta. Koska nämä enkelit eivät tällä hetkellä ole suoranaisesti tekemisissä Urantian eivätkä urantialaisten kanssa, katsomme parhaaksi jättää heidän kiehtovat toimintonsa kuvailematta [440:1, 2].*

Äskeiset kohdat selittävät, miksei *Urantia-kirjassa* ole juuri yhtäkään ennustetta planeettamme tulevaisuudesta.

Muinaisajanihmiset eivät pelkkää uteliaisuuttaan pyrkineet saamaan tietoa tulevaisuudesta, vaan he halusivat myös välttyä huonolta onnelta. ennustaminen oli yksinkertaisesti vain yritys välttyä harmilta [963:9]. Toivottavasti me emme ajattele samoin, mutta tulevaisuutta koskevat kysymykset ja ongelmat ovat yhä jäljellä.

Jos Jeesus olisi kertonut opetuslapsilleen, että hän palaisi Maahan, muttei seuraavien 2000 vuoden aikana, ilmoitus olisi tuskin ollut heille ja monille myöhemmillä sukupolville rohkaiseva. Toisaalta Jeesus välillä kyllä kertoikin tulevaisuudesta. Luvussa 176 esimerkiksi hän tekee niin toivoessaan pelastavansa apostolit Jerusalemin hävityksestä. Voimme päätellä: tieto tulevasta voi

olla vahingollista, elleimme ole siihen valmiita. Mutta toisissa tilanteissa tämä tieto saattaa olla hyödyllistä. Meillä ei voi olla vain yksipuolista suhdetta tulevaisuuden tietämiseen.

Ilmoituksenantajat tekevät kuitenkin yhden poikkeuksen: Ihmistä korkeampien tahojen ohjeet kontaktikomissiolle ja foorumille sisälsivät joitakin *Urantia-kirjan* levittämistä koskevia ennustuksia. Kommentoin näitä asioita vähän myöhemmin.

Urantia-kirja selvittää planeettamme ja meidän itsemme kohtaloa. Mutta käytännöllisesti katsoen mitään ei sanota siitä, miten se tapahtuu. Ilmoituksia luultavasti koskee jokin tämänlaatuisen informaatioon liittyvä rajoitus. Monet potentiaaliset lukijat eivät ilmeisesti ole valmiita tähän informaatioon. Pidämme edelleen pistettä B ("tunnettu todellisuus") houkuttelevana.

Urantia-liikkeessä on toivottavasti ainakin joitakuita, jotka ovat valmiita miettimään näitä asioita ja niistä keskustelemaan. Miksi se on tärkeää? Kuta lähempänä piste B on pistettä C, sitä vähemmän koemme pettymyksiä ja sitä tuloksellisempi elämästämme tulee. Alamme elää todellisempaa ja luovempaa elämää siksi, että voimme löytää uusia mahdollisuuksia, joista emme edes osanneet unelmoida. Muussa tapauksessa tuhlaamme tarmomme yrityksiiimme täyttää illusorinen piste B, mitä ei voi koskaan tapahtua.

Ihmismielemme tieteellisine logiikkoineen väittää, että mennyt ja nykyinen ovat todellisia, mutta tuleva ei sitä ole — se on vasta tulossa todelliseksi. Kosk'ei se ole todellinen nyt, emme kykene näkemään sitä. Voimme nähdä vain reaaliobjekteita. Mutta emme me kaikkia reaaliobjekteitakaan näe, emme esimerkiksi näe enkeleitä tai sähkömagneettisia aaltoja. **Uskomuksemme** valinnan vapaudesta väittää sekkin, etteivät tulevat tapahtumat ole vielä todellisia, vaan että ne kehkeytyvät nyt tekemistämme valinnoista. On sen vuoksi helppoa sanoa, että tulevaisuuden ennustaminen on taikauskoa, vaikka oma kokemuksemme kertoo toisinaan päinvastaisesta.

Toisaalta kuitenkin itse tulevaisuuskäsityksemme voi silti olla taikauskoa, joka perustuu vain alkeelliseen ajallis-avaruudelliseen käsityksemme ja kuolevaismielen siitä tekemään tulkintaan. Monet seikat saattavat omasta viitekehystästä **näyttää todellisilta**, mutta "korkeammasta" viitekehystä katsottuna ne voivat näyttää harhaiselta käsitykseltä ja ymmärrykseltä.

Meillä on nykyään riittävästi tosiasioita, jotka kuvastavat kuolevaisten mahdollisuutta **nähdä tulevia tapahtumia**. Nostradamus esimerkiksi näki 16:nnella vuosisadalla Neuvostoliiton muodostumisen ja tuhoutumisen, paljastaen etukäteen jopa sen eliniän: 73 vuotta 7 kuukautta. Kaikki tällaiset tosiasiat eivät suinkaan liity vain Nostradamukseen. Tapauksia, jolloin profetat ovat erehtyneet on tietysti paljon enemmän, mutta he olivatkin väärinä profettoja. Me puhumme vain oikeista profetoista.

Jos teorianamme on ristiriidassa joidenkin tosiasioiden kanssa, teoriaa on silloin paranneltava ja muuteltava. On parempi sanoa, että ajallis-avaruudelliset käsi-

tyksemme ovat suhteellisen paikkansa pitäviä näissä kolmiulotteisissa avaruusoloissamme.

Olemme lukeet, että Ajatuksensuuntaaja on ainutlaatuisella tavalla aikatiетoinen. Ajatuksensuuntaajalla ei ole mitään tekemistä meidän ajallis-avaruudellisten käsitystemme ja käsitteidemme kanssa. Voimme uskoa Ajatuksensuuntaajan kykenevän näkemään tulevat tapahtumat ja voivan toisinaan antaa meille jonkin oivalluksen näistä seikoista. Vääriä profettoja ilmaantuu, jos ihmiset ovat monilta kohdin vääristäneet nämä viestit. Monien väärrien näkemysten lähde on myös profettojen oma mielikuvitus.

Jos tulevaisuuden serafeja on, hekin voivat todennäköisesti nähdä tulevaisuuden; ja korkeampia taivaallisia olentoja on monia muita.

Mutta minne valinnanvapautemme katosi? Logiikkamme näyttää liian alkeelliselta. Voimme sanoa luovamme oman kohtalomme, mutta Jumala arvostelee meitä aina. Me annamme aiheen, ja Jumala antaa lopputuloksen kohtalomme mukaan. Vapaa tahto ei tarkoita totaalista vapautta tehdä mitä tahansa. On useita lakeja, jotka varmasti asettavat meille rajoja. *Jumalan, joka edustaa lopullista arvoa, tulee itsensä olla sallimuksen valtiias ja kohtalon luoja* [1078:1].

Morontian motassa ei ehkä ole tällaisia ristiriitoja. Vähintäänkin voimme selittää, että korkeammat olennot ehkä kykenevät ymmärtämään, miten kuolevaiset käyttävät vapaata päätösvaltaansa tulevaisuudessa. Jos näemme jonkun juoksevan ja kaatuvan ja kerromme siitä muille, juoksijalla on silti vapaus tehdä niin.

Tarkastelkaamme nyt, mitä ilmoituksenantajat sanovat ajallisuudesta ja avaruudesta:

Ihmisen mieli ei ole yhtä aikasidonnainen kuin avaruussidonnainen, mikä johtuu mielen synnynnäisestä luonteesta. Jopa maisen, ruumiillisessa habmossa elättävän elämän aikana ihmisen luova mielikuvitus on verrattain riippumaton ajasta, vaikka hänen mielensä onkin tiukasti avaruussidonnainen. Mutta aika sinänsä ei ole geneettisesti mieleen kuuluva ominaisuus.

Ajan tajuaminen tapahtuu kolmella eri tasolla:

1. *Mielen tajuama aika — tietoisuus peräkkäisyydestä, liikkeestä, ja taju tapahtuman kestosta.*

2. *Hengen tajuama aika — oivallus liikkeestä Jumalaa kohti ja tietoisuus nousevasta liikkeestä kohti enentyvän jumallisuuden tasoa.*

3. *Persoonallisuus luo ainutlaatuisen ajantajun Todellisuuden ymmärtämisestä sekä tietoisuuden läsnäolosta ja kestosta.*

Ei-hengelliset eläimet tuntevat vain menneisyyden ja elävät nykyhetkessä. Hengen asuttamalla ihmisellä on ennaltahabmottamisen kyky (ymmärrys): hän saattaa habmottaa tulevaisuutta. Vain eteenpäin katsovat ja edistyvät asenteet ovat persoonallisesti todellisia. Staattinen etiikka ja perinnäinen moraalisuus ovat vain bieman eläimen tasoa ylempänä. Myöskään stoalaisuus ei edusta kovin korkeaa tiedostamisen tasoa. Etiikasta ja moraalista tulee todella inhimillisiä vasta, kun ne ovat dynaamisia ja edistyviä, kun ne elävät universumitodellisuuden myötäisesti.

Ihmispersoonallisuus ei ole pelkästään ajallisuuden ja avaruuden tapahtumia myötäilevä, vaan ihmispersoonallisuus voi

myös toimia sellaisten tapahtumien kosmisena aibeuttajana [135:4-10].

Voimme edellä olevasta nähdä, miten arvokas voi olla tulevaisuuden oivaltamisemme.

Tiedämme, että Jumalalle ja enkeleille voi olla mahdollista ennustaa tulevaisuutta. *Emme ole täysin varmoja, baluaako Jumala tietää ennakolta syntiä sisältävät tapahtumat, vai ei. Mutta vaikka Jumala tietäisikin etukäteen lastensa vapaasta tabdostaan tekemät teot, tällainen ennaltatietäminen ei vähäisimmässäkään määrin kumoa heidän vapauttaan. Yksi asia on kuitenkin varma: mikään ei tule Jumalalle yllätyksenä* [49:3].

He ovat tulevaisuutta luotaavia enkeleitä, jotka ennakoivat tulevaa aikakautta ja laativat suunnitelmia uuteen ja edistyvään tuomiokauteen sisältyvien tämänhetkisiä suurenmoisempien seikkojen toteutumiseksi. He ovat toinen toistaan seuraavien aikakausien arkkitehtejä. Planeetalla nyt oleva ryhmä on toiminut tässä tehtävässä kuluvan tuomiokauden alusta lähtien [1255:9].

Se, että jaamme ajan menneeseen, nykyiseen ja tulevaan, on sangen suhteellista. *Evolutionaarisissa universumeissa ikuisuus on ajallista iätijatkuvuutta — iäti jatkuva nykyhetki* [1295:1].

Mutta kuinka päästä ymmärrykseen ikuisuudesta? Siihen on yksinkertainen menetelmä: päätös tehdä Isän tahto. *Tämä tarkoittaa, että se, mitä luotu tavoittelee, on vakiintunut subteessa toinen toistaan seuraavien hetkien sarjaan, eli toisin sanottuna, että toinen toistaan seuraavien hetkien sarja ei tule näkemään mitään muutosta siinä, mitä luotu tavoittelee* [1295:2].

Itse asiassa emme nytkään elä samanpituisia aikatie-toisuuden yksikköjä. *Missä hyvänsä yksilöidyssä älyllisessä olennossa vallitsee suora verrannollisuus kypsyiden ja aikatiетoisuudesta kertovan mittayksikön välillä. Aikayksikkönä voi olla päivä, vuosi tai jokin pitempi jakso, mutta se on väistämättä se mittapu, jonka mukaan tiedostava minuus arvioi elämän olosuhteet ja jonka mukaan tiedostava äly mittaa ja arvioi ajallisen olemassaolon tosiasiat* [1295:3].

Kokemus, viisaus ja arvostelukyky ovat kuolevaisen kokemuksessa tapahtuvan ajan mittayksikön pitenemisen seuralliset. Kun ihmismieli käy läpi menneisyyttä, se on tekemässä arviota menneestä kokemuksesta siinä tarkoituksessa, että sellainen olisi hyödyksi jossakin nykyisessä tilanteessa. Kun mieli kurottautuu tulevaisuuteen, se koettaa arvioida mahdollisen toiminnan vastaisen merkityksen. Ja kun ihmistahto on tällä tavoin ottanut laskuissaan huomioon sekä kokemuksen että viisauden, se suorittaa arvionsa ja tekee päätöksensä nykyisyydessä, ja toimintasuunnitelmasta, joka menneisyydestä ja tulevaisuudesta näin syntyi, tulee olemassa oleva [1295:4].

Kärsivällisyyttä harjoittavat sellaiset kuolevaiset, joiden aikayksiköt ovat lyhyitä; aito kypsyys nousee todellisesta ymmärryksestä syntyneen malttavaisuuden avulla kärsivällisyyden yläpuolelle [1295:6].

Kypsyminen on sitä, että elää nykyisyydessä entistäkin väkevämmin samalla, kun vapautuu nykyisyyteen sisältyvistä rajoituksista. Menneeseen kokemukseen perustuvat kypsyttä osoittavat suunnitelmat saavat alkunsa nykyisyydessä senlaatuina,

että ne ovat omiaan lisäämään tulevaisuuteen kuuluvia arvoja [1295:7].

Kypsymättömyyttä osoittava aikayksikkö keskittää merkitysarvon nykybetkeen tavalla, joka erottaa nykyisyyden oikeasta yhteydestään ei-nykyiseen eli mennyt— tulevaan. Kypsyttä osoittava aikayksikkö on mitoitettu tuomaan mennyt—nykyinen—tulevan rinnakkainen yhteys sillä tavoin julki, että minuus alkaa päästä ymmärrykseen tapahtumien kokonaisuudesta, alkaa tarkastella ajallisuuden maisemaa avartuneiden näköpiirien panoraamankaltaisesta perspektiivistä, alkaa ehkä jo pitää mahdollisena sitäkin, että on olemassa aluton ja loputon ikuinen jatkuvuus, jonka osasia kutsutaan ajaksi [1295:8].

Äskeiset tekstikohdat ovat äärimmäisen tärkeitä ymmärtää, jos haluamme elää laajemmassa aikatietyisyydessä. Toisinaan meille tapahtuu nykyisyydessä jotakin ihanaa: todellisia oivalluksia tulevaisuudesta. Voimme olla onnellisempia, koska toisinaan kykenemme käsittämään olemassaolomme laveammasta aikajakumosta. Toisaalta emme voi olla koskaan onnellisia, jos nykyinen onnemme kestää vain tovin ja on vaara, että sen menettää seuraavana hetkenä.

Päätelmä: Korkeammalle tietoisuudelle tai todellisuudelle aika ei jakaudu jäykästi menneeseen, nykyiseen ja tulevaan. Kaiken kaikkiaan on kysymys aikakäsityksen pituudesta ja täsmällisyydestä. Olemme tottuneet käsittämään nykyhetken äärimmäisen lyhytkestoisesti. Saamme kuitenkin olla varmoja, että tässä suhteessa koemme tulevaisuudessa monia yllätyksiä. Niin kutsutut mystiset kokemukset ovat vain näiden elämänjaksojen esipuheita. Kaikella tällä laajemmalla ajan käsittämällä on todellista arvoa meille vain, jolleme lyö laimin nykyisiä velvollisuuksiamme ja jos olemme lisäksi tietoisia pisteen B harhaisuudesta.

Jottemme olisi liian teoreettisia, suorittakaamme nyt pieni ajallisuuden koe.

On itsestään selvää, että elämme kolmiulotteisessa avaruudessa, ja voimme muuttaa koordinaattemme eli paikkaamme avaruudessa. Mutta ajan suhteen asia on toisin: emme voi muuttaa ajallisia ulottuvuuksiamme; se muuttuu automaattisesti itse. Emme voi matkustaa ajassa. Mutta kuvitelkaamme, että voisimme muuttaa ajallisia koordinaattemme 50 vuotta taaksepäin, mutta samalla emme muuta avaruudellisia koordinaattemme. Olemme edelleen tässä samassa huoneessa Karepassa, mutta jatkamme konferenssiamme elokuun 12. päivänä 1948:

Eestissä ei ole käytännöllisesti katsoen lainkaan ulkomaalaisia turisteja, turisteja ei päästetä Tallinnan ulkopuolelle. Keittiöhenkilökuntamme on ”paikallista” väkeä Stalinin terrorin ajoilta. Kohta meille kerrotaan, että olemme ”rajavyöhykkeellä”, jossa jopa paikallisilta vaaditaan erityinen oleskelulupa. Mutta emme siitä piittaa, vaan jatkamme konferenssiamme. Tunnetta näitä tuon ajan ihmisiä kohtaan empatiaa, mutta ainoa, mitä voimme heidän hyväkseen tehdä, on esittää **profeettallinen ennustus**, että tämä aikakausi päättyy pian, ja Eestikin saa taas nauttia vapaudesta. Viestim-

me tulisi inspiroida heitä olemaan optimistisempia; sen tulisi nostattaa toiveita paremmasta tulevaisuudesta, mutta he eivät voi uskoa meitä. Sanomamme tuntuu heistä **liian epätodelta** edes kuvitella. He kysyvät joka tapauksessa: ”Milloin tuo tapahtuu?” Vastamme: ”Siis hen ei ole pitkä aika.” Tiedämme, että ratkaisevan tärkeiden tapahtumien täsmällinen ajallinen määrittäminen ei ole heille hyväksi.

Lounaan jälkeen aiomme kävellä meren rannalla. Näemme siellä oudon piikkilanka-aidan. Löydämme siitä pian reiän ja pääsemme aidan läpi. Sen jälkeen näemme laajan hiekka-alueen ikään kuin perunapellon. Kävelemme alueen poikki ja näemme hiekassa jalanjälkemme. Muutaman minuutin kuluttua tapaamme venäjää puhuvia aseellisia rajavartijoita, jotka vievät meidät parakilleen. Kohta meidät pidätetään. Ulkomaalaisia vieraitamme väitetään CIA:n agenteiksi ja virolaisia ystäviämme ”työväenluokan vihollisiksi”. Koemme matkan Siperiaan. Ja tämä kaikki tapahtui vain, koska muutimme aikadimensiotamme 50 vuodella! Vietettyämme päivän Siperiassa olemme saaneet kylliksemme ja palaamme nykyaikaan. Olipa outo kokemus!

Seuraavaksi teemme jotain vieläkin kiihottavampaa: muutamme aikakoordinaattemme 50 vuotta eteenpäin, mutta olemme edelleen täällä Karepassa. Voimme nyt kaikki kuvailla omia kokemuksiamme. Yhdestä asiasta voimme olla varmoja: nykyiseen tilanteeseen verrattuna nuo kokemukset ovat uskomattomia, mahdollisesti uskomattomampia kuin oli viestimme vuoden 1948 ihmisille. Voimme tehdä kaksi päätelmää:

1. Jos tarkastelemme todellisia tulevaisuuden tapahtumia nykyisestä tilanteesta, ne näyttävät perin omituisilta ja enimmältään uskomattomilta; tästä kaikesta huolimatta tuleva tilanne **on todellinen**.

2. Pienimittainen tulevaisuuden luotaaminen voi tuoda uutta toivoa nykytilanteeseen. Se tuo syvempää merkitystä ja arvoa tämän hetken elämään. Kaikki tieto tulevasta (eritoten ajan arvoon liittyen) ei kuitenkaan rohkaise tämän hetken ihmisiä.

Voimme myös yksityisesti harrastaa tällaista kokeilua, jos kuvittelemme, mitä me olimme 10 tai 25 vuotta sitten ja miten suuresti erilaisia tulemme olemaan 10 tai 25 vuoden kuluttua. Voimme ehkä käsittää jotakin jopa persoonallisuudestamme, joka on aina sama ”muuttumaton realiteetti”.

Jos uskomme, että tulevaisuudesta on mahdotonta saada tietää mitään, suljemme itsemme peräti pieneen laatikkoon, jonka nimi on ”nykyhetki”. Rajaamme mahdollisuutemme tuohon samaiseen nykyhetkeen; emme kykene oivaltamaan tapahtumien kokonaisuutta. Tässä mielessä minusta näyttää, että olemme kaikki vielä niiden pikkuvauvojen kaltaisia, jotka yrittävät astua ensimmäisiä askeleitaan.

Urantia-kirjassa aikaa sanotaan meille annetuksi suurimmaksi lahjaksi. Kuta tuloksellisemmalla ja luovemmalla tavalla sitä käytämme, sitä onnellisempia olemme ajallisuudessa. Jos kuvittelemme elävämme ikuisuudessa, mutta tuhlaamme aikamme turhuuksiin, tuloksena on pettymyksiä, onnettomuuksia ja erilaisia kärsimyksiä.

Infiniittisyyden ja absoluuttisuuden tasoilla nykyisyyden hetki sisältää kaiken menneestä samoin kuin kaiken tulevasta [1296:1].

Ensimmäisen osan loppu. Toinen osa julkaistaan Journalin seuraavassa numerossa.

USKONNOLLISUUS JA SEKULARISMI

FRANÇOIS DUPONT

Bryssel, Belgia

Université Libre de Bruxellesissa

Agora-yhdistykselle 27. lokakuuta 1998 pidetty esitelmä

1. Johdanto ja esitelmän aihe

21:s vuosisata saa haasteekseen sellaiset tehtävät kuin yhteiskunnallinen jälleenrakennus, talouden uudelleenjärjestely ja vastuuntuntoisen kansalaiskunnan uusi tuleminen. Miten tässä kaikessa käy, määräytyy siinä, vallitseeko kahden suuntauksen — uskonnon ja sekularismin — välillä vastakainasettelu vai yhteisymmärrys.

Näiden kahden valtavirran välinen raja on jokseenkin sama kuin on se, joka erottaa uskovat ei-uskovista. Mutta kumpaakin varten on olemassa kolikon toinenkin puoli eli aito uskonto, jonka määrittelen sisäiseksi uskonnoksi tai uskonnollisuudeksi, jonka vastakohta on ulkoinen uskonto eli instituutioksi muodostunut uskonto. Sekularismin kohdalla vastakohtina ovat todellinen, toisin sanoen humanistinen, sekularismi ja fanaattinen sekularismi.

Yhteiskunnallisen muutoksen välttämättömyys tulee toteen näytetyksi siinä tosiasiaassa, että tämän vuosisadan lopun monet suuret kirjailijat ja filosofit tavoittelevat uudenlaista filosofiaa, uudentyylistä uskontoa. Heitä ajavat siihen aikamme ideologioiden kuten kommunismin, sosialismin, kapitalismin ja tradeunionismin epäonnistuminen sekä fundamentalistisia, integraatioon pyrkiviä ja spiritistisiä liikkeitä kohdanneet mullistukset.

Seuraava toteamus on pantu André Malraux'n nimiin: ”Tuleva vuosisata on uskonnollinen tai sitten se ei ole ...” Liègen yliopiston professori François Périn artikkelissaan lehdessä *Le Vif Express* (18.4.1997) todistanut, että lause on selvästikin vääristynyt seuraavasta alkuperäisestä tekstistä:

”Tämän vuosisadan lopun ja seuraavan alun pääongelma tulee olemaan uskonto-ongelma, mutta se muodoltaan se poikkeaa yhtä paljon nykyisestä uskonnosta kuin kristinusko alkujaan poikkesi edeltävistä, vanhemmista uskunnoista.”

Toteamus ei ole mikään älynväläys, sillä jo vuonna 1949 Malraux kertoo lehdessä *Preuves* ihmisen sisimmässä olevasta realiteetista, Isen, Kioton ja Naran tempeleissä Japanissa kokemastaan pyhän sisällyksen välittymisestä. Omasta mielestään hänen kuvailemansa uskonnollinen kokemus on esimakua uudesta uskonnosta, vaikka Malraux'ta yleisesti pidetäänkin parantu-

mattomana agnostikkona.

2. Muutama määritelmä (*Le petit Larousse* n mukaan)

Sekulaarisuus on ajatusrakennelma, joka puhuu sen puolesta, että kirkot suljetaan potentiaalisen ja hallinnollisen vallankäytön ulkopuolelle ja etenkin estetään niiden vaikutus julkisissa kouluissa annettuun opetukseen.

Uskonto on ne uskonkappaleet ja menot, joiden tarkoitus on pitää yllä ihmisen ja korkeamman todellisuuden välistä yhteyttä pappien, pastoreiden, rabbien ja uskonnollisen instituution koko hierarkian välityksellä.

Uskonnollisuus on eräänlaista tunneherkkyyttä, joka aiheutuu uskonnollisesta asenteesta ja joka johtaa hahmotelmanomaiseen omakohtaiseen uskontoon. Koska jälkimmäinen määritelmä ei tyydytä minua, haluaisin määrittellä uskonnollisuuden mieluummin näin: Sitä luonnehtii uskonnollinen tuntemus tai tunne; se on täysin riippumaton kaikista institutionaalisista uskunnoista. Tämä yksilöllinen tunne saa aikaan henkilökohtaisen suhteen transsendenttiseen todellisuuteen. Jälkimmäinen on uskonnollista ajattelua, jota ovat kuvailleet sellaiset kirjoittajat ja filosofit kuin Immanuel Kant, Henri Bergson, André Malraux, Gérald Messadié ja muut.

Teoksessaan *L'histoire générale de Dieu* Gérald Messadié päätteli, että läpi historian ja virallisen uskonnon ulkopuolella ”on aina ollut tukahduttamatonta Jumalan kaipausta.”

Kirjassaan *Les deux sources de la morale et de la religion* H. Bergson väittää, ettei koskaan ole ollut eikä koskaan tule olemaan yhteiskuntaa, josta puuttuu uskonto. Hän näkee kaksi moraalialueita ja kaksi uskontoa. Ensimmäinen kummastakin on alkeellinen, staattinen ja liikumaton; se tavoittelee yhteiskunnan koossapysymisen turvaamista, ja siihen kuuluu riittejä, menoja, dogmeja, pyhimyksiä ja jäykkiä traditioita. Jälkimmäistä tyyppiä ovat dynaamisia, avoimia ja omakohtaisia; ne nostavat ihmiskunnan oman empiirisen tilanteensa yläpuolelle, kohti ymmärryksen aina uusia ja korkeampia tasoja.

Mainittujen kolmen kirjailija-filosofin näkemykset ovat sukua Immanuel Kantin uskontokäsitykselle. Teoksessaan *Kritik der reinen Vernunft* (*Puhtaan järjen*

kritiikki), Kant tunnustaa uskovansa Jumalaan ja kuoleman jälkeiseen elämään. Mutta hän myöntää, että tämä perustuu ei missään määrin loogiseen moraaliseen tuntemukseen. Hän jopa puhuu sen puolesta, että siirtyttäisiin kirkkouskonnosta yksinomaiseen puhtaan uskonnollisen uskon valtiuteen. Kant toisin sanoen taitoi peistä sisäisen uskonnon, sydämen uskonnon, — uskonnollisuuden — puolesta. On varsin todennäköistä, että nämä vallalla olevat asenteet — uskonto, uskonnollisuus ja sekularismi — jatkuvat vielä pitkään, ja niiden keskinäinen riippuvuus on tullut todistetuksi kautta historian.

3. Historia

Ateena oli 5:nnessä vuosisadalla eKr kuuluisa demokraattisesta hallitustavastaan. Aikakauden suuret filosofit käsitelivät ja analysoivat Ateenan edistyksestä poliittista järjestelmää. Kreikan filosofiassa ja Palestiinan Jeesuksen opetuksissa oli sitä paitsi jotakin oudon samankaltaista, enemmän kuin neljä vuosisataa myöhemmin. Heillä oli yhteinen päämäärä: yksilön esiinnostaminen. Kreikkalaiset opettivat älyllistä vapaa mielisyyttä, joka johtaa poliittiseen vapauteen, Jeesus opetti hengellistä vapahdusta, joka johtaa uskonnolliseen vapauteen. Voimme tosiaan sanoa, että Jeesus oli maallikko, sekulaari ilmiö, ja suurin maailman koskaan tuntema opettaja. Hän torjui Tempelin ja sen rabbien arvovalan; hän hylkäsi heidän kivettyneet dogminsa ja opinkappaleensa.

Ateenalaiset eivät laskeneet mysteerien edustajia poliittisten instituutioidensa sisälle; heidän valtiosahan oli sekulaari. Kreikkalaispyrkimysten ja Jeesuksen opetusten välisten vahvojen yhtäläisyyksien lisäksi ansaitsee huomion se odottamaton toisiaan täydentävyyden suhde, joka vallitsi ensimmäisten vuosisatojen kristinuskon ja kreikkalais-roomalaisen imperiumin välillä. Kristityt huomasivat, että heillä oli yksi Jumala, suurenmoinen uskonnollinen käsitys, mutta ei imperiumia. Kreikkalais-roomalaiset huomasivat, että heillä oli suuri imperiumi, mutta ei Jumalaa, joka olisi toiminut soveliaana uskonnollisena käsityksenä valtakunnanlaajuisessa palveluksessa ja hengellisessä yhdistämisessä. Kristityt hyväksyivät imperiumin, imperiumi omaksui kristinuskon. Tuloksena oli Välimeren alueen yhdistyminen: roomalaiset toivat siihen poliittisen hallinnon yhtenäisyyden, kreikkalaiset kulttuurin ja oppineisuuden yhtenäisyyden, ja kristittyjen antina oli uskonnollisen ajattelun ja käytännön yhtenäisyys.

Tehkäämme seuraavaksi pitkä hyppy länsimaiden historiassa, aina 16:nnessä vuosisadalle saakka. Kristityt ovat kokeneet ja käyneet läpi monet muodonmuutokset. Se koki peräjälkeen hellenisoinnin, roomalaistamisen, maallistumisen ja laitostumisen. Pimeinä vuosisatoina se vaipui lisäksi moraaliseen horrokseen ja koki samanaikaisen älyllisen alennustilan niin, että se lopulta otti asiakseen ryhtyä kirkon teologisia julistuksia myötäilemättömien vapaiden ajattelijoiden, tutkijoiden ja tiedemiesten inhottavaan vainoamiseen. Tämä johti siihen, että vasta syntynyt ateistinen tieteenharjoitus

alkoi hitaasti mutta varmasti taistella totalitaarisen kirkon taikaukkoja vastaan; kirkon, joka hallitsi ihmisten mieliä ja sydämiä ja joka samalla omisti valtavat omaisuudet ja piti yllä omaa tuomioistuinlaitostaan. Seuraavalla vuosisadalla ilmaantui arkaillen jonkinlainen sekulaarien kirjailijoiden, tiedemiesten ja keskiluokkaisten ihmisten kolmas luokka, joka joutui vuosisadoiksi kamppailuun itsevaltaisen kristillisen kirkon ennakkoluuloja ja sanelua vastaan kirkon itsepäisesti kieltäytyessä luopumasta otteestaan, jonka se oli ominut keskiajan ja myöhäiskeskiajan yhteiskunnan kaikkiin aspekteihin.

Tämä kapinallisuus hengellistä ja älyllistä suvaitsemattomuutta vastaan on nykyisen sekularismin alkujuuri. Kapinahenki sai kirjaimellisesti alkunsa protestista kirkollista totalitarismia vastaan. Meillä on täysi syy todeta, että nykyisen sekularismin äiti on samainen totalitaarinen kirkko; sen isä puolestaan on ateistinen tiede.

1700- (valistuksen aikana) ja 1800-luvulla tieteen ja tiedemiesten arvostus kasvoi suuresti. 1900-luku, jota luonnehti ydinfysiikan ja geneettisen manipuloinnin vastustamaton nousu, on nähnyt maailman, jota tiedemiehet yhä laajemmin dominoivat; ja jotkut pitävät sitä uhkana. Tiedemiesten tärkeys on yhtä suuri kuin oli muinaisuuden profeettojen merkitys vanhatestamentillisinä aikoina.

4. Tase

Tarkastelemme seuraavaksi sekä uskonnon että sekularismin myönteisiä ja kielteisiä puolia. Uskonnollisuuden tämä ei kuulu, paitsi jos se kääntyy mystiikan suuntaan, mikä saattaa kehittyä keinoksi paeta todellisuutta.

A. Sekularismi

(1) Myönteisiä huomioita

1. Sekularismilla on ollut mahtava vaikutus: se on murtautunut totalitaarisen kirkon otteen yhteiskunnasta, politiikasta ja koulutuksesta.

2. Se vapautti nykyihmisen sydämen ja mielen valtaa janoavan ja omien taikaukkojensa ja ennakkoluulojensa sokaiseman papiston yliotteesta.

3. Saamme kiittää sekularistista kapinaa Amerikan industrialismin ällistytävistä luovuudesta ja läntisen sivilisaation ennen näkemättömästä aineellisesta edistymisestä.

4. Se on ollut tieteen, koulutuksen, teollisuuden ja yhteiskunnan täydellisen maallistumisen syy.

(2) Kielteisiä huomioita

1. Sekularismi uhkaa hallita nykyihmisen sydämiä ja mieliä — ajatuksia ja tunteita — uudentyyppisellä ja jumalattomalla vallalla alistuen heidän poliittisen ja taloudellisen orjuuden tyranniaan.

2. Tyrannimainen ja diktatorinen valtio on tieteelli-

sen materialismin ja filosofisen sekularismin rintaperillinen. Sekularismi ehtii tuskin vapauttaa ihmistä instituutioksi muuttuneen kirkon herruudesta, kun se jommy hänet orjamaiseen riippuvuuteen totalitaarisesta valtiosta. Sekularismi vapauttaa ihmisen kirkollisesta orjuudesta vain petkuttaakseen hänet siihen tyranniaan, mitä poliittinen ja taloudellinen vasallius merkitsevät.

3. Sekularismin suuri erehdys oli siinä, että uskonnollisen vallan harjoittamaa lähes totaalista elämän valvontaa vastaan kapinoidessaan ja kirkollisesta orjasuhteesta vapauduttuaan sekularistit ryhtyivät lietsomaan kapinaa Jumalaa vastaan, milloin peiteltysti, milloin avoimesti. Ei kuitenkaan ole välttämätöntä uhrata uskoa Jumalaan saadakseen nauttia nykyajan sekularistisen kapinan siunauksista: suvaitsevuudesta, sosiaalipalveluista, demokraattisesta hallitustavasta ja kansalaisvapauksista.

4. Sekularismiin luontaisesti kuuluva heikkous on se, että se politiikan ja vallan vuoksi hylkää etiikan ja uskonnon. Ihmisten veljeyttä ei kerta kaikkiaan voida saada aikaan tältä pohjalta. Veljeys ilman isyyttä — biologista, älyllistä, sosiaalista tai hengellistä — on silminnähden logiikan vastainen.

5. Sekulaarisuus ei voi milloinkaan tuoda rauhaa ja jakautuneelle ihmiskunnalle. Sekularismi ei toisin sanoen kykene koordinoimaan potentiaalisia voimiaan maailman tasolla ja harmonisoimaan etupiirien, rotujen ja kansallisuuksien välisiä eroja ja kilpataistelua. Haluaisimme huomauttaa, että verrattomista aineellisista saavutuksistaan huolimatta tämä sekulaari yhteiskunta murenee kaikilla aloilla. Merkittävin hajoamista vastustava voima on nationalismi, ja nationalismi on maailmanrauhan suurin este.

B. Uskonto

(1) Myönteisiä huomioita

1. Kristinusko on Lännen hengellinen perintö, se totuuden kymi, joka virtaa läpi vuosisatojen aina tämän aineellismielisen ja sekulaarin aikakauden karuihin aikoihin saakka. Mutta nyt Jeesuksen evankeliumin totuus riutuu, koska puuttuu uusi näkemys Mestarin elämästä maan päällä.

2. Suuresti muunnettuinkin Jeesuksen opetukset selvisivät Kristuksen ajan mysteerikulteista ja pimeiden aikakausien tietämättömyydestä ja taikauskoista.

3. Kristinusko on edelleenkin se mahtava uskonto, joka 300 vuodessa valloitti roomalaisen maailman, jatkoi voittokulkuaan barbaarien keskuudessa ja omaksui parhaat ainekset heprealaisesta teologiasta ja kreikkalaisesta filosofiasta. Se on osoittanut olevansa valtavan toipumiskykyinen.

4. Kristinusko loi hyväntekeväisyysjärjestöt kauan ennen kuin maailmalliset poliitikot edes olivat ajatelleet sosiaalihuoltoa.

(2) Kielteisiä huomioita

1. Kristinuskoa vaivaa vakava vamma siksi, että se samaistuu koko maailman mielessä osaksi läntisen sivilisaation yhteiskuntajärjestelmää, talouselämää ja moraalinormeja. Näin kristinusko tahtomattaan näyttää tukevan yhteiskuntaa, joka huojuu syyllisyyden taakan alla siksi, että se sietää

- tiedettä, josta puuttuu ihanteellisuus,
- politiikkaa, josta puuttuvat periaatteet,
- vaurautta, joka saavutetaan työtä tekemättä,
- nautiskelua, jota ei mikään hillitse,
- tietoa, josta puuttuu vastuuntunto,
- elinkeinoelämää, josta puuttuu moraalisuus.

2. On anteeksiantamatonta, että kirkko on mennyt mukaan kaupankäyntiin ja politiikkaan. Tällaiset epäpyhät allianssit ovat Mestarin räikeää pettämistä. Eivätkä totuutta aidosti rakastavat ihmiset kovin nopeasti unohda sitä, että tämä mahtava ja institutionaalistunut kirkko on useinkin kaihtelematta tukahduttanut vastasyntyneen uskon ja vainonnut niitä totuudentuojia, jotka sattuiivat esiintymään muussa kuin puhdasoppisuuden kaavussa.

3. Institutionaalinen uskonto on nyt juuttunut noidankehän kuolleeseen pisteeseen: Se ei voi uudistaa yhteiskuntaa uudistamatta ensin itseään; ja kun se näinkin suuressa määrin on vakiintuneen järjestelmän osa, se ei voi uudistaa itseään ennen kuin yhteiskunta on radikaalisti uudistettu.

4. Kristinusko on ottanut vapauden madaltaa ihanteitaan jouduttuaan vastaamaan inhimillisen ahneuden, sotahulluuden ja vallanhimon haasteeseen. Uskonnota on näin tullut kokemus, joka koetaan välittäjän kautta, hyväksytyjen uskonnonopettajien antamana; eivätkä opettajien opetukset perustu heidän omaan kokemukseensa.

Voimme kaikesta edellä olevasta päätellä, että uskonnollisuus — todellinen uskonto — ja humanistinen sekularismi ovat voimallisia tekijöitä kerättäessä kaikki terveet voimat edessä olevaan 21:nneen vuosisadan taisteluun. Uusmuotoisen uskonnon tai humanististen ihanteiden koulumat miehet ja naiset, täysin riippumattomina laillisesta uskonnosta tai harhautuneesta sekularismista, kykenevät ryhtymään lähitulevaisuuden sosiaaliin, poliittisiin ja taloudellisiin uudistuksiin.

5. Kamppailua vain harmoniaa?

Urantia huojuu nyt erään hämmästyttävimmän ja kiehtovimman, sosiaalista uudelleensuuntautumistan, moraalista elpymistä ja bengellistä valaistumista merkitsevän käännekohtansa partaalla (2082:7).

Onko meidän määrä varautua pitkäaikaiseen taisteluun — jota käydään jommankumman osapuolen saavuttamaan täydelliseen voittoon saakka — uskonnollisten ja sekularististen voimien välillä? Jos on, se tarkoittaa katkeraa loppua sekä voitetuille että voittajille.

Olemme nähneet, että virallinen uskonto diskvalifioi itsensä mennessään mukaan poliittisiin valtarakenteisiin ja kun siitä tulee sekulaarin valtiovallan erottamaton osa. Toivokaamme, että se tekee tarpeelliset

uudelleenarvioinnit ja löytää paluutien sinne, missä sen todellinen tehtävä on: ihmisten, rotujen ja kansakuntien saattaminen yhteyteen luonnon, kosmoksen ja transsendenttisen todellisuuden kanssa.

Toivokaamme myös, että sekularismi omistautuu puhtaasti humanistiselle päämäärälle, joka on ihmisten saattaminen jälleen historiallisten oikeuksiensa, vapauksiensa ja velvollisuuksiensa yhteyteen.

Nämä uudet ihmisolennot, jotka perinpohjainen uskonnollisuus tai vilpityn sekularismi on muovannut, ovat kelpoisia ja kyvykkäitä menemään omia teitään inhimillisen ajattelun ja toiminnan kaikille aloille eli tieteelliseen, filosofiseen, taiteelliseen, moraaliseen ja uskonnolliseen etsintään kaikkia muita ajattelevia ja toimivia yksilöitä kunnioittaen.

Tämä kaikki johtaa totuudenetsijät näkemään, miten välttämätöntä on saattaa yhteen ja täydentää erilaiset älylliset ja hengelliset virtaukset ja luoda siten edellytyksiä paremmalle yhteisymmärrykselle vilpittömien yksilöiden ja kollektiivisten tutkimuskeskusten välillä.

6. Nykytilanne

Sekularismilla näyttää olevan menestystä vaikka yhteiskunnallis-taloudelliset järjestelmät ja ideologiat hiljaa murenevankin. Viralliset kirkot vapisevat perustuksillaan ja samalla kokonainen armeijakunnallinen sekä hengen motivoimia että fundamentalistisia lahkouksia nostaa päätään kaikkialla maailmassa.

Olemme nähneet Messadién vetoavan tukahduttamattomaan jumalakaipuuseen ja Bergsonin julistavan, ettei koskaan ole ollut eikä koskaan tule olemaan uskonnotonta yhteiskuntaa. Ikään kuin näiden toteamusten vahvistukseksi eri koulukuntien filosofit järjestävät säännöllisiä tapaamisia filo-kahviloissa, etsivät uusia ihanteita, uutta etiikkaa ja uusia hallintomenetelmiä. Historiallisista nousu- ja laskukausistaan huolimatta läntinen sivilisaatio on jo kauan nauttinut tietynasteisesta poliittisesta ja älyllisestä vapaudesta, uskonnollisesta ja hengellisestä kahleettomuudesta. Hiljattain syntyi liike, jonka tavoitteena on yhteiskunnallis-taloudellisen vapauden turvaaminen, toisin sanoen vapaus monikansallisten yhtiöitten, Kansainvälisen valuuttarahaston ja Maailmanpankin poliittisesta herruudesta.

Tulevien sukupolvien on päätettävä demokraattisesti, mitä tehdä kaupunkiympäristölle, planeetan hoidolle; miten muovata lasten tulevaisuus ja kasvatusta; mistä löydetään ne sosio-ekonomiset välineet, jotka tarvitaan kolmannen maailman kansojen vapauttamiseen; miten pelastaa kehittyneen lännen taloudelliset järjestelmät ylikansallisilta instituutioilta, jotka puolestaan tulevat kärsimään omien menettelytapojensa kielteisestä vaikutuksesta.

Nuorempaa sukupolvea pitää valmentaa näitä elintärkeitä tehtäviä varten. Sen tulee hankkia välineet ja resurssit, jotka tarvitaan tämän valtavan ja arvokkaan hankkeen viemiseksi menestykselliseen päätökseen. Kaikkein perustavanlaatuisin heidän mieleensä istutettava seikka on kuitenkin sekä rakentavan että maltilli-

sen kriittisyyden henki suhteessa inhimillisten toimintojen ja niiden puolestapuhujien kaikkiin puoliin.

Loppujen lopuksi se, mikä on todellakin tärkeää, on ihmisen ja hänen hankkeidensa katkeamaton oikeasuuntainen kehitys.

7. Uudenlaisen koulutuksen tarve

Koska päämääränämme on, että ihmiskunta on tulevaisuudessa parempi, silloin painopisteen pitää olla kasvatuksen alueella. Muuan kouluttaja sanoi kerran, ettei mikään ihmiskunnalle kuuluva aktiviteetti saa jäädä tarkastelemattomaksi ja viljelemättömäksi yhteiskunnan epäterveen kehittymisen pelosta.

Huolta on kannettava myös siitä, että terveeseen ruumiiseen kehittyä tasapainoinen luonne.

Tunnustamme, että ihmisielen kummallakin kaikkein perustavanlaatuisimmalla eli syvällisimmällä tendenssillä eli uskonnollisuudella ja sekularismilla on samat oikeudet edetä vapaasti, mutta yhdellä ehdolla: kumpikaan ei saa mitätöidä toisen yhtäläisiä oikeuksia ja vapauksia.

Osa ihmiskunnasta on aina taipuvainen uskomaan rakastavaan, transsendenttiseen Isä Jumalaan, kun toinen osa puolestaan pyrkii lisäämään ihmiskunnan hyvinvointia. Tämä näennäisesti ristiriitainen tilanne on koulutuksen ja kasvatuksen alalla tulevaisuudessa suorittavan täyskäännöksen subjekti. Mikään ei kuitenkaan voi estää noiden kahden tarpeen konvergoitumista niin, että ne tuovat itsensä julki samalla tavoin suhteessa luomiseen, luotuihin ja luontoon; osoittaen samalla syvällistä kunnioitusta totuutta, kauneutta ja hyvyyttä kohtaan ja paljastaen lopulta identtisen halunsa ihmisen, elämän ja tähtimaailmojen salaisuuksien selvittämiseen. Pyrkimykset kohti tulevaa hyvinvointia, nuo kunnioitettavat asenteet ja älylliset kaipaukset, ovat sovelluksia ja käytänteitä, jotka syntyvät henkilökohtaisesta uskonnollisesta kokemuksesta — tiedostetusta tai tiedostamattomasta. Sekä uskonnot että filosofiat ymmärtävät tämän samalla tavoin.

Tästä näkökulmasta katsottuna noiden miesten ja naisten — humanistien, tiedemiesten, filosofien ja taiteilijoiden — tulee ottaa vastuu sellaisesta sekä sekulaarista että uskonnollisesta kasvatuksesta, joka herättää uudenlaisen tietoisuuden: tietoisuuden kaikkien näiden seikkojen, tosiasioiden, olentojen, teorioiden, ideologioiden, filosofioiden ja uskontojen paikkansapitävyydestä ja suhteellisuudesta.

Tämän suhteellisuuden ja paikkansapitävyyden tiedostamisen tärkein tavoite on rohkean kriittisyyden alkuperäisen hengen ilmaantuminen, kun kriittisyyttä maltillistaa määrätietoisuuden rakentavuuden henki ja virvoittava suvaitsevuus muita ihmisiä, ideoita ja käyttäytymistapoja kohtaan. Tämä ulkoinen kriittisyys kohdistuu kaikkiin maailmallisiin ilmiöihin ja kaikkiin yhteiskunnan muiden jäsenten aikaansaannoksiin.

Samalla tätä on opetettava ja stimuloitava tätä uudentyyppistä kriittisyyttä, toisin sanoen sisäistä kriittisyyttä, joka kohdistuu omiin ajatuksiin, tuntemuksiin, emootioihin, mielikuviiin ja oivalluksiin. On itsestään-

selvyys, ettei kummankaan muotoinen kriittinen huomiointi saa olla persoonallisuutta tuhoavaa.

Tällä tavoin nuoret tunnistavat omat sisäiset evoluution mukaiset lakinsa ja kunnioittavat niitä sekä tunnistavat kanssaopiskelijoidensa ja työtoveriensä samanlaisen tai poikkeavan psyykkisen kehityksen.

Kasvatusta koskien on vielä yksi tekijä huomioon otettavaksi: nuoret on valmennettavat avioliittoa, perhettä, varten sekä sen mukana tuleviin moninaiisiin seksuaalisiin, emotionaalisiin, tunne-elämän ja älyllisiin osatekijöihin, vastuisiin, oikeuksiin, mielihyviin ja varoihin. Epäonnistuneiden avioliittojen määrä on kam-mottavan korkea. On pakottava tarve valmentaa nuoret yhteiselämän vaikeuksiin ja sudenkuoppiin. Tämä kaikki edellyttää koulutuksen ja opetuksen syvälle käyvää muodonmuutosta, uudistusta, joka on vapaa intohimoista ja painostuksesta olipa se sekulaarista tai uskonnollista. Tämä on tapa ottaa huomioon persoonallisuuden kaikki aspektit, ihmissielun haavoittuvuus sekä käyttäytymisen ja ymmärtämisen moninaisuus. Minkälaisia palveluksia tarvitaan tähän kaiken kattavaan näkemiseen? Kosmisen ja planetaarisen ympäristömme aineellisen kokoonpanon ja substanssin syvällisen ymmärryksen kannalta tulevat eksaktit tieteet kuten fysiikka, kemia jne. olemaan aina korvaamattomia. Mutta aineen ja hengen, ruumiin ja sielun, määrän ja laadun, välisen suhteen selittämiseksi täytyy aina olla saatavilla filosofisia, uskonnollisia, sosiologisia ja psykologisia selitys- ja menettelytapoja.

Moraali ja etiikka myötävaikuttavat yhteiskuntaelämän arvokkuuteen ja turvallisuuteen. Ihmisielen sekä aineellinen ympäristö että sen hengelliset kaipaukset kaunistuvat ja enentyvät aina taiteellisista saavutuksista

ja niiden käsittämisestä.

8. Loppupäätelmä

Yksittäiset miehet ja naiset tuntevat tullessaan niiden viranomaisten ja instituutioiden hylkäämiksi, joiden työnä on ohjata heitä ja taata heidän turvallisuutensa. Tämän sekasorron syynä on nykypäivien todellisuutta vääristävien ja vääntelevien kuvien, äänien ja sanojen virta, joka syöttää väärää informaatiota ja estää välttämättömän asioiden tasapainoisen miettimisen tai häiritse sitä. Ihmiset muuttuvat pilkallisiksi ja levottomiksi, jopa täysin vihamielisiksi kaikkea sitä kohtaan, mitä on meneillään kotona tai kodin ulkopuolella, kokouksissa tai huvittelukeskuksissa, jota ovat yhtä mielettömiä kuin ne ovat kalliita — eivätkä he tunne enää vastuuta mistään. He ovat eksesyksissä ja täysin ymmällä päästään. On aika saattaa ihminen taas yhteen, ensiksi itsensä kanssa, sitten kanssaihmistensä, ympäristönsä, luonnon ja tähtitaivaan kanssa ja lopulta transsendenttisen voiman tai entiteetin kanssa, annettakoon sille mikä tahansa nimi: Jumala, Universaalinen Isä, Suuri Arkkitehti, Korkein Oleno, Ensimmäinen Aiheuttaja, Aiheuttamaton Ainoa.

Toisin sanoen on korkea aika opettaa ihmiset uudelleen:

- tekemään hyvää
- arvostamaan ja kunnioittamaan olemassaoloa ja olevaisten ja olentojen todellista kauneutta
- pitämään yllä totuuden etsintää
- rakastamaan kanssaihmiä
- rakastamaan ja palvomaan Näkymätöntä, Tuntematonta Luoja ...

PÄÄTÖKSET

— inhimillinen prosessi

TRAVIS BINION

Tennessee, Yhdysvallat

Tämän tutkielman tarkoitus on panna sinut ajattelemaan, ajattelemaan itseäsi ja sitä, miten ajatteleet, ehkä uudella tavalla; ajattelemaan mitä sisimmässäsi on sellaista, joka määrää päätöksistäsi. Se on tarkoitettu tarjoamaan kehykset, joita voit käyttää ajattellessasi elämääsi, omaamasi tiedon ja viisauden hankkimista sekä sitä, miten tuo tieto liittyneenä emotionaaliseen minääsi sinulle annettuja välineitä käyttäen on tuonut sinut sinne, missä nyt olet ja mahdollisesti, jos se on paikallaan, on motivoiva sinua menettelymuuttamiseen tulevaisuutta silmällä pitäen. Tässä esitetty teoria ei ole tieteellisin metodein testattavissa, sillä tieteellä ei ole vielä hallussaan tarvittavia tietoa ja välineitä arvioidakseen asianmukaisella tavalla kukin ehdotetun itsenäisen muuttujan vaikutuksia. Se on vain jossakin määrin yksilöiden verifioitavissa sillä, että he harjoittavat omien päätöksentekoprosessiensa itseanalyysiä. Varoituksen sana: vaikka tässä esitetty informaatio edustaa nykyisiä uskomuksiani tästä aiheesta,

se voi olla joko osittain tai kokonaan väärää. *Urantia-kirjan* kohdasta 435:7 on luettavissa:

Taivaan valtakunnan avaimet ovat: vilpittömyys, lisää vilpittömyyttä ja yhä enemmän vilpittömyyttä. Jokaisella ihmisellä on nämä avaimet. Ihmiset käyttävät niitä — edistyvät henkisyiden subteen — tekemällä päätöksiä, lisää päätöksiä ja yhä enemmän päätöksiä. Korkein moraalinen valinta on valinta, jolla on korkein mahdollinen arvo, ja tämä on aina — millä tahansa sfäärillä, kaikilla sfääreillä — valinta Jumalan tahdon tekemisen hyväksi.

Tekstikohta antaa ymmärtää, että tärkein aktiviteetti, jossa olemme Paratiisin-matkallamme mukana, on päätösten teko. Paitsi, että se on tärkein aktiviteetti, on myös välttämätöntä, että opimme tekemään Jumalan tahdon kanssa yhteensopivia päätöksiä. Teemme joka päivä kymmeniä päätöksiä; jotkin niistä ovat triviaaleja, näennäisen merkityksettömiä; toiset suuria ja elämää

muuttavia; toiset taas lähes automaattisia reaktioita, joihin ei paljon ajatusta tai oivallusta uhrata; sitten on päätöksiä, jotka perustuvat perinpohjaiseen analyysiin, kaihtamattomaan keskusteluun, kipeään kiistelyyn. Kaikki ovat tärkeitä.

Mikä on päätös? Päätös on yksinkertaisesti päätösprosessin tulos. Päätöksentekoprosessi on mielellinen toiminto tai sarja mentaalisia toimintoja, jotka päättyvät johtopäätökseen tai ongelman, kiista- tai riitakysymyksen ratkaisuun. Päätösten vaihteluväli on laaja: päätöksestä raaputtaa selkäänsä päätökseen sijoittaa rahaa vanhuuden varalle; päätöksestä syödä pizzaa illalliseksi päätökseen esittää kosinta; päätöksestä olla tilaamatta taksia päätökseen kävellä; päätöksestä auttaa tuntematonta päätökseen ostaa kirja, osallistua konferenssiin, hylätä työtarjous ja niin edelleen.

Aina ei ole mahdollista ennustaa päätöstemme merkittävyyttä. Arvelisin meidän kaikkien voivan esittää tarinoita siitä, miten näennäisen pienet ja triviaalit päätökset osoittautuivat vuosien päästä merkittäviksi ja odottamattomia seuraamuksia omanneiksi. Olen itse elossa sen yli viisikymmentä vuotta sitten tekemäni näennäisen merkityksettömän päätöksen vuoksi, että päätin opetella kirjoittamaan koneella. Olisiko noita päätöksiä pitänyt niiden tekohetkellä harkita enemmän? Olisiko tulos ollut toisenlainen? Pitäisikö siitä välittää? Tämä tutkielma lähtee siitä, että päätösprosessin ymmärtäminen kannattaa. Ymmärtäessämme, millä tavalla päätämme asioista, meillä on parempi tilaisuus tehdä päätöksiä, jotka ovat yhtäpitäviä Isän tahdon kanssa. Tarkoituksena ei ole ryhtyä arvioimaan entisten päätösten mahdollisia vaikutuksia. Jos katsot taaksepäin, voit toisinaan arvella, miksi tapahtui niin kuin tapahtui. Jos katsot eteenpäin, et sitä tiedä.

Esitän harkittavaksesi seuraavan teorian: Sitä, miten ihminen reagoi ärsykkeisiin (päätöksiä), hallitsee seuraavien viiden tekijän **mutkikas** vuorovaikutus: (1) persoonallisuutemme sellaisena kuin Jumala Isä sen on antanut, (2) mieli sellaisena kuin Ääretön Henki se on antanut, (3) biologisilta vanhemmilta perimämme geneettisen potentiaalin tämänhetkinen ilmenemistapa, (4) koko elämäkokemuksemme yhteissumma ja (5) aivokemiamme päätöksentekohetkellä. Päätöksentekoprosessista (siis siitä, miten viisi tekijää vaikuttavat toisiinsa) huolimatta, siitä huolimatta, hallitsee päätöksentekijää vasen vai oikea aivopuolisko, kaikki päätökset perustuvat viime kädessä **emootioon**. Tarkastelkaamme ensin viidestä tekijästä jokaista erikseen.

1. **PERSOONALLISUUS:** *Kuolevaisen ihmisen persoonallisuus ei ole ruumista, mieltä eikä henkeä. Se ei liioin ole sielu. Persoonallisuus on yksi ja ainoa muuttumaton realiteetti muutoin aina muuttuvassa luodun kokemuksessa, ja se yhdistää kaikki muut yksilöllisyyteen liittyvät tekijät* [9:1]. *Persoonallisuus on yksi universumien ratkaisemattomista mysteereistä ... [Me Jumalalliset Neuvonantajat] [t]ajumme selvästi ne lukuisat tekijät, jotka yhteen saatettuina muodostavat ihmispersoonallisuuden puitteet, mutta emme täysin käsitä tällaisen finiittisen persoonallisuuden luonnetta ja merkitystä*

[70:3].

Kenenkään ei tulisi järkyttyä siitä tiedosta, että tämän planeetan tiedemiehillä on tuskin aavistustakaan siitä, mitä persoonallisuus yhdistävästä kosmologisesta näkökulmasta katsottuna on. Koska en taatusti väitä ymmärtäväni tiedemiehiä enemmän, määrittelen persoonallisuuden tämän tutkimuksen tarpeisiin niin, että se on ”yksilön luonteenomaisten käyttäytymispiirteiden jäsentynyt rakennekaava”. Tuntuu kuitenkin, että lahjana annettu persoonallisuus on sanottua enemmän. Myöntäessään, että ”persoonallisuus ällistyy minua”, tohtori Sadler (1941) totesi: ”persoonallisuus toimii kuudella tasolla: fyysisellä, älyllisellä, emotionaalilla, sosiaalisella, moraalilla ja hengellisellä. Mutta kun lasken ne yhteen, huomaan persoonallisuuden summassa niin paljon sellaista, jota ei ole sen muodostavissa tekijöissä ennalta havaittavissa, että tunnen viehätystä ryhtyä hahmopsykologiksi ja päätellä, että osat johtavat merkityksensä kokonaisuudesta eli että kokonaisuus on jotakin enemmän kuin sen osien summa.”

Voimme (nykyisellään) käyttäytymistä havainnollisella erottaa vain persoonallisuuden eri aspekteja. Huomaamme käyttäytymisemme muuttuvan, kun opimme virheistämme. Miten siis muka persoonallisuus voi olla kokemuksemme ”ainoa muuttumaton realiteetti”? Onko tuo persoonallisuuden attribuutti väärä? Vastaus riippuu siitä, mistä kulmasta asiaa katsotaan. Jos tarkastelemme persoonallisuutta siten kuin Jumalallinen Neuvonantaja saattaa tehdä, näemme potentiaalinen (järjestyneen paratiisialkuisen rakennekaavan), jonka Isä on antanut ainutkertaisena lahjana jokaiselle yksilölle. Sitä mukaa kun kyseinen yksilö kokee, persoonallisuuspotentiaali manifestoituu persoonallisuuden realistumisen hitaasti muuttuvassa sinfoniassa. Päätöksentekoprosessissa persoonallisuus, sellaisena kuin se tuolloin manifestoituu, ”yhdistää muut yksilöllisyyteen liittyvät tekijät”. Tarkastelemme ainutlaatuisten ominaispiirteidemme yhdistymistä käyttäytymistä tarkastelemalla ja kutsumme sitä — luultavasti virheellisesti — persoonallisuudeksi.

Urantia-kirjassa on kiintoisa toteamus: Kun persoonallisuus annetaan lahjaksi evolutionaarisille aineellisille luoduille, se saa hengen tavoittelemaan mielen välityksellä saavutettavaa energian ja aineen hallintaa [1225:6]. Väitän, että ”energian ja aineen hallinta” viittaa tässä yhteydessä geneettiseen perintöömme eli kaikkiin niihin piirteisiin, jotka koituvat osaksemme yksittäisiltä esivanhemmilta saamamme geneettisen koodisekoituksen tuotteena. Hallinta (käytöksen muutos) saavutetaan kussakin ihmismielessä olevan Isämme osasen inspiroimilla tietoisilla päätöksillämme.

2. **MIELI:** *Ihmisorganismien ajatteleva, havainnoiva ja tunteva mekanismi* [8:8]. *[M]ieli on Myötätoimijan tyttärien, kehitettyjen universumien Jumalallisten Hoivaajien, antama lahja* [45:6].

Kenenkään ei tulisi myöskään järkyttyä siitä, että ihmistiedemiehillä on tuskin aavistustakaan siitä, mitä mieli on. *Urantia-kirja* paljastaa mielen olevan mekanis-

mi, työkalu — väline, joka yhteydessä aivoihin mahdollistaa kokemamme universumin ajattelemisen (analysoimisen), havainnoimisen (käsittämisen) ja tuntemisen (arvioimisen). Nebadonin Äiti-Hengen meille lahjoittama mieli ei ole ainutlaatuine. Nebadonin ihmisorganismeilla on kaikilla sama mieli, sama työkalu. Tiedemiehillä ei myöskään ole aavistustakaan siitä, miten ajatukset mieli/aivot -järjestelmässämme ilmaantuvat. Tähän ymmärryksen puutteeseen lienee syynä se, että mieli ei ole aineellisen energian manifestoituma. *Mieli on [pikemminkin] ilmiö, joka viittaa siihen, että erilaisten energiajärjestelmien lisäksi on olemassa ja toiminnassa [Äiti-Hengen] elävää huolenpitoa; ja tämä pätee kaikilla älyllisyyden tasoilla. Persoonallisuudessa mieli tulee aina hengen ja aineen väliin...* [9:10]. Kaikilla älyllisyyttä olevilla tasoilla siis tarvitaan Äärettömän Hengen elävän huolenpidon kaikkiallisuus, jotta älyllisyys toimisi. Seikka, joka tekee ajatuksistamme omalta kohdaltamme ainutlaatuisia, ei ole mieli sinänsä, vaan se on mieli/aivot -järjestelmämme toimiessaan vuorovaikutuksessa tarkastelemiemme muiden tekijöiden kanssa.

3. GENEETTINEN AINESOSA: ”Sekä varsinaisista että satunnaisista syistä voidaan kaikista puhua joko potentiaalisina tai aktuaalisina; esimerkiksi rakennettavan talon syy on joko ’talorakentaja’ tai ’talorakentajan rakentaminen.’” (Aristoteles, 350 eKr)

Genetiikan tiede syntyi v. 1900, kun löydettiin uudelleen Gregor Mendelin teos piirteistä, jotka ovat periytyviä ikään kuin jokainen niistä olisi erillinen, itsenäinen kokonaisuus. Geneetikot ovat lähes vuosisadan ajan katsonet, että fyysiset ominaispiirteemme kätkeytyvät siihen geneettiseen koodiin, jonka saamme ruumiimme rakentavien munasolun ja siittiön yhdistyessä. Viimeaikaiset näytöt ovat liittäneet useat sairaudet, kuten skitsofrenian, tuberkuloosin, malarian, syövän useat muodot, migreenipäänsärkyt ym. geneettisiin syihin. Monet harvinaiset sairaudet ovat väistyvien geenien ja muutamat taas hallitsevien geenien aiheuttamia.

Filosofisesta näkökulmasta näyttää oikealta väittää, että oli yksilöllinen geneettinen koodimme mistä tahansa saatua — siittiöstä, munasolusta tai niiden mutantista —, se sisältää **potentiaal**in kaikkeen siihen, mitä meistä voi ihmisenä tulla, kaikkien **inhimillisten** kykyjemme potentiaal. Miten me muutoinkaan ne voisimme hankkia? Mitään muuta tiedettyä tai oletettua mekanismia niiden saamiseen ei ole. Eläessämme elämäämme tuomme esille ja hiomme potentiaaliamme tekemällä, oppimalla, harjoittelemalla ja kokemalla. Jos työskentelee riittävän kovasti ja harjoittelee riittävän pitkään, jokainen, jolla on normaalit fyysiset kyvyt, voi oppia soittamaan pianoa — ei ehkä hyvin, mutta soittamaan kuitenkin. Mutta viuhdommepa käsivarsiamme tai nostelimmepa sääriämme miten paljon tahansa, emme kykene mekaanisista laitteista omin avuin lentämään siitä yksinkertaisesta syystä, että meiltä puuttuu lentämiseen tarvittava geneettinen potentiaali käyttää Jumalan fysikaalisia aerodynamiikan lakeja.

Käyttäytymistieteilijät luulevat löytäneensä todistei-

ta, jotka näyttävät osoittavan, että joillakin käyttäytymisen ominaispiirteillä on geneettinen syy. Sellaisten kaksosten käyttäytymisen tutkimus, jotka ovat joutuneet toisistaan erilleen jo pieninä, ovat johtaneet jotkut tiedemiehet arvelemaan, että yli 50 prosenttia, ehkä jopa 80 prosenttia, tiedostamattomista prosesseista johtuvan käyttäytymisemme piirteistä ovat kenties geneettisperäisiä. Olkoon prosenttiluku mikä tahansa, on käymässä selväksi, että ellemme tietoisesti harjoita saamaamme vapaata tahtoa, ovat monet päätöksistämme geneettisen vaikutuksen tulosta. Minulla esimerkiksi on tiettyjä käyttäytymistendenssejä, jotka perin biologiselta isältäni. Kun aloin tiedostaa asioita, aloin tuntea vastenmielisyyttä noita isäni piirteitä kohtaan ja kamoksua niitä itsessäni. Tulos oli se, että minun täytyy tietoisesti tukahduttaa nuo tendenssit estääkseni niiden aktivoitumisen itsessäni.

4. KOKEMUS: *Tieto on saavutettavissa opetuksen avulla, mutta todellisen kulttuurin edellyttämän viisauden omaajiksi tullaan vain kokemuksen kautta ja synnynnäisesti älykkäiden miesten ja naisten toimesta. Tällainen kansa kykenee ottamaan oppia kokemuksesta, tällaisella kansalla on mahdollisuus saavuttaa todellista viisautta* [908:2].

Tämän esityksen tarkoituksia varten kokemus määritellään sellaiseksi erityiseksi tapaukseksi, että henkilökohtaisesti (tiedostamatta tai tiedostetusti) kohdataan, havaitaan tai käydään läpi jotakin, joka rekisteröityy mieli/aivot -järjestelmään. Kokemuksia on kolmenlaisia: (1) ne, jotka ovat suora tulos päätöksistämme, esim. paha mieli siitä, että söimme sen viimeisenkin pizza-palan; (2) ne, jotka tapahtuvat meille ohi kulkiesamme ilman mitään omaa syytämme, esim. ystävän kuolema tai Ajatuksensuuntaajamme sanoma ja (3) ne, jotka ovat kahden ensimmäisen yhdistelmiä, esim. päätöksemme ennalta arvaamattomat seuraamukset. Kokemuksemme tyypistä riippumatta **reaktiomme** noihin kokemuksiin ovat aina tulos tekemistämme **päätöksistä**. Reaktiomme kokemukseen kirjaimellisesti muovaa elämäämme. Päätöstemme kautta siirrymme yhdestä kokemuksesta toiseen, jotkin niistä ovat tarkoituksellisia toiset eivät. Kenelläkään meistä ei ole koskaan ollut kokemusta, joka ei tavalla tai toisella ollut yhden tai useamman päätöksemme mahdollistama. Jopa ystävän kuolema on *ystävän* kuolema siksi, että päätimme ystäväystyä hänen kanssaan. Kysymyksessä on lähes säädetty sykli. Jollakin tavoin päätämme itse, mitä koemme, ja noiden kokemusten tulokset vaikuttavat niiden erittelyyn ja niistä oppimisen kautta jatkuvassa takaisinsyöttöprosessissa myöhempään päätöksistämme. Kokemus mahdollistaa potentiaaliamme manifestoitumisen. Kokemus mahdollistaa sielumme kasvamisen tietyllä tavalla.

Aivoissamme tapahtuu kummaa, kun koemme jotakin. Yli 30 vuoden tutkimukset osoittavat, että kokemusten prosessointikyvyiltään aivopuoliskot eroavat toisistaan (Gazzaniga, 1998). Vasen aivopuolisko on yleensä analyttinen, kognitiivinen, puolisko. Oikea puoli on vastuussa ajattelun intuitiivisista ja emotio-

naalisista aspekteista. Vasemman puolen tuotos ilmaistaan kielellä. Oikean puolen tuotos ilmaistaan kuvina ja tunteina. Vaikka informaatiota normaaleissa aivoissa vaihdetaan puoliskojen välillä, ne eivät useimmiten toimi yhteisymmärryksessä. Useimmat ihmiset näyttävät muistavan paljon kokemastaan. Kysymyksiin vastatessaan he kuitenkin tuovat julki asioita, jotka eivät todellisuudessa kuuluneet heidän kokemukseensa. On monia silminnäkökertomuksia, jotka osittavat, miten tällaiset vääristymiset saattavat tapahtua. Aineisto viittaa siihen suuntaan, että vasen aivopuolisko on vastuussa näistä vääristä kertomuksista. Tutkimus antaa ymmärtää, että vasen puoli etsii tapahtumista jonkin merkityksen, se luo järjestystä ja järkeä silloinkin, kun sellaista ei ole ja johtaa näin muistivirheisiin. Oikea puolisko tarjoaa paljon täsmällisemmän selvityksen, mutta koska siltä puuttuu kielellinen kyky, meillä on vaikeuksia päästä käsiksi sen selvitykseen. Tämä on erittäin tärkeä päätöksentekoprosessimme aspekti. Palaan tähän asiaan jäljempänä.

5. AIVOKEMIA: *On olemassa kolme mielen rakenteen ryhmää siltä osin, kun kysymyksessä on yhteys henkiasioihin. ... Kysymys on ensi sijassa raubaskemiasta, eritoten aivolisäkkeeseen verrattavien rauhasien rakenteesta. Joidenkin maailmojen roduilla on yksi rauhanen, toisissa maailmoissa niitä on urantialaisten tapaan kaksi ... Tällä erilaisella kemiallisella varustuksella on selvästikin tietty vaikutus luontaiseen mielikuvitukseen ja hengelliseen vastaanottavuuteen* [566:7].

Kun Ilmoitus antaa ymmärtää, että rauhaseritteet vaikuttavat mielikuvitukseemme ja hengelliseen vastaanottavuuteen, samalla yhä useammat tiedemiehet aivoista kemikaaleja, jotka näyttävät vastaavan tietystä tunteista ja mielen tiloista. Neuropeptideiksi kutsuttu aminohappojen ryhmä lienee kykenevä saamaan aikaan tiettyjä mielialoja, muistoja, emotionaalisia tiloja ja käyttäytymistä, johon kuuluu keskittymiskyky, sekä sellaisia tunteita kuin huolestuneisuus, masennus, skitsofrenia ja jopa pimeänpelko. Kuuluisimpia lienevät endorfiinit, ruumiin tuottamat opiaatit, jotka aiheuttavat koko joukon mielihyvätunteita. Monikin meistä on havainnut, miten alkoholi — luultavasti neuropeptidejä modifioimalla — voi vaikuttaa arviointikykyyn. Monet ovat panneet merkille ja kokeneet, mikä vaikutus kuukautiskierrolla on naisiin. Hiljattain niin kutsuttu ”miehen menopaussi” on yksilöity miesten käyttäytymismuutosten aiheuttajaksi. Kummassakin tapauksessa ruumiinkemian hormonaaliset osatekijät vaikuttavat kokemustemme käsittämiseen ja sitä kautta päätöksentekokapasiteettiimme.

6. EMOOTIOT: ”Se, että totuus on liian vaikea nähdä, ei ole syynä siihen, että teemme virheitä. Pinnallisestihan niin saattaa olla; virheitä teemme kuitenkin siksi, että helpoin ja vaivattomin menettelytapa on meistä se, että etsimme oivallusta sieltä, missä se käy yksiin emootioittemme — eritoten itsekkäiden emootioiden — kanssa.” (Solzhenitsyn, 1973).

Ei ole epäilystäkään siitä, että olemme emotionaali-

sia olentoja — nekin meistä, jotka tukahduttavat emootioiden julkipääsyn. Kaikki olemme kokeneet tilanteita, joissa väkevät emootiot ovat aktivoineet käyttäytymisemme ja ohjanneet sitä. Tarkoitukseni ei ole tarkastella niitä lukuisia teorioita, joita on esitetty emootioiden syistä ja vaikutuksista. Riittääköön, että totean emootioilla näyttää olevan geneettinen ja kemiallinen komponentti ja että (sisäiset tai ulkoiset) kokemukselliset tilanteet aktivoivat ne. Meillä on enim-
män aikaa kutakuinkin selkeä ajatus kokemistamme emootioista, jos vain vaivaudumme asiaa pohtimaan.

A Course in Miracles väittää, että on vain kaksi perusemootiota: rakkaus ja pelko. Tästä seuraa, että kaikki myönteiset emootiot pohjautuvat rakkauteen; kielteiset pelkoon. Koska olemme vapaatahtoisia olentoja, meillä on kyky — jos vain välitämme sitä käyttää — paitsi hallita emootioittemme ilmenemistapoja, myös kyky siirtyä emootiosta toiseen. Olemme kaikki tehneet niin esimerkiksi päättäessämme, ettemme enää ole vihaisia (pelkoon perustuva) ja annamme anteeksi (rakkauteen perustuva) vihamme aiheuttajalle. On mielestäni suhteellisen helppoa päättää, kumpaa emotionaalista perustilaa koemme jonakin tiettyä hetkenä. Jos hyväksyt rakkauden määritelmäksi ”halun tehdä hyvää toisille” ja tarkastelet asennettasi määritelläksesi, onko se ulkoisesti katsoen suuntautunut hyvän tekemiseen, olet silloin rakastavan emootion tilassa. Muussa tapauksessa koet pelkoon pohjautuvaa emootiota. Tähän arvi-
oon kätkeytyy ansa. Pidämme usein sitä, että antaa jollekulle, mitä hän haluaa, (perustuu pelkoon: hän ei muutoin pidä minusta), rakastavana tekona, kun tosiasiassa rakkauden teko olisi antaa hänelle, mitä hän tarvitsee.

Rohkenen väittää, että ihmiset eivät tietoisesti tee päätöstä, josta he käsittävät että se ei ole heidän etujensa mukainen. Jopa altruistiset päätöksemme auttaa toisia omalla kustannuksellamme käsitetään olevan etujemme mukaista eli tyydyttävän psykologisen tarpeen. Arvioimme omaa ”totuuttamme” emotionaalisenä reaktiona: se ”tuntuu” oikealta. Onpa loogiseen arvi-
oon liitetty miten paljon informaatiota hyvänsä totuudelliseen päätelmään pääsemiseksi, päätelmä jää vaivamaan meitä, ellei se ”tunnu” oikealta. Muistammehan, että tunne on oikean aivopuoliskon funktio, jolta puuttuu sanallinen julkitulo (vasemman puoliskon funktio). Toimimme aina siltä pohjalta, minkä käsitämme totuudeksi (totuudeksi niin pitkälle kuin pystymme näkemään). Päättämme itse, mikä on totuus kunakin tiettyä hetkenä. Ymmärtäessämme Jumalan totuuden voimme toimia automaattisesti hänen tahtonsa mukaisesti. Koska meillä enimmältään on vajavainen ymmärrys hänen totuudestaan, toimimme epätäydellisesti. Kun oma totuutemme lähestyy hänen totuuttaan, toimimme (pätöksemme) alkavat virittyä yhä enemmän hänen tahtoonsa. Miten tunnet emotionaalisesti eri asioista on näin ollen todella tärkeää. Pitämällä loogisesti päätelty arviomme yhteen käyvinä rakkauteen perustuvan emotionaalisen arviomme kanssa meillä on paras tilaisuus tehdä päätöksiä, jotka ovat sopuisuudessa Isämme tahdon kanssa. Toiminta on pelkästään se kanava,

jonka kautta tunne, aie ja tarkoitus käy mahdolliseksi ilmaista ja kokea. Jeesus on onneksi sanonut: ”*Mikä on asianomaisen vaikutin, siitä riippuu, ansaitseeko hän pääsyn taivaan valtakuntaan. Isäni katsoo ihmisten sydämeen ja arvostelee heitä sen mukaan, mitkä ovat heidän sisäiset kaipauksensa ja vilpittömät aikomuksensa*” [1571:6].

YHTEENVETO: ”On selvää, että kaikki verbaaliset rakenteet, joilla on merkitys, ovat sanallisia jäljitelmiä siitä vaikeasti määriteltävästä psykologisesta ja fysiologisesta prosessista, jota kutsutaan ajatteluksi, prosessista, joka etenee kompastellen emotionaalisten sotkujen, yhtäkkisten järjettömien vakaumusten, tahottomien oivalluksen leimahdusten, rationalisoitujen enakkoluulojen ja paniikin ja vitkaisuuden muodostamisen salpaavien esteiden läpi ja ohi päästen lopulta täysin kommunikoimattomissa olevaan intuitioon.” (Frye, 1957).

Esitän harkittavaksi, että ihmisinä meidän koko **potentiaalimme** kätkeytyy meille lahjoitettuun persoonallisuuteen ja geneettiseen kokoonpanoamme. Kyseiset potentiaalit manifestoituvat henkilöömme kokemuksessa hankitun tiedon kautta. Persoonallisuus yhdistää manifestoituneen potentiaalimme ja kokemuksellisen tietomme käyttäen mieli/aivot -järjestelmäämme, joka yhdessä sisimmässämme olevan Jumalan osasen vaikutuksen kanssa luo todellisen minämme, morontiasielumme. Ainoat muuttujat tässä pro-

sessissa ovat kokemuksemme ja kemia, joiden kummankin vaikutus on itseanalyysin avulla arvioitavissa. Jokainen näistä tekijöistä kombinoi mutkikkaalla tavalla ”emotionaalisen” minämme kanssa tuottaen ne päätökset, jotka teemme. Jotta päätöksillämme olisi suurin mahdollinen arvo, niiden tulee olla sopusoinnussa Isän tahdon kanssa — tahdon, joka perustuu **aina** Rakkauteen.

Aktuaaliset tulevat aina avaamaan uusia väyliä, jotka johtavat tähän saakka mahdottomien potentiaalien toteutumiseen — jokainen ihmisen tekemä päätös paitsi, että se aktualisoi uuden realiteetin ihmiskokemuksessa, avaa myös uuden kapasiteetin ihmisen kasvulle [1263:3].

Lähdeviitteet

- Aristoteles. (350 eKr). *Physics* (R. P. Hardie and R. K. Gaye, käänt.) Redwood City, CA: Great Minds Library.
- Foundation For Inner Peace. (1975). *A Course in Miracles*. Farmingdale, NY: Foundation for Inner Peace.
- Frye, N. (1957). Formal phase: symbol as image. *Anatomy of Criticism*, Second Essay. Microsoft Office Professional & Bookshelf [CD-ROM]: Microsoft Corporation (1994).
- Gazzaniga, M. (1998, heinäkuu). Artikkelin otsikko. *Scientific American*.
- Sadler, W. (1941). *The Evolution of the Soul*, Chicago: William F. Ayres Foundation Lecture Series, vsk. 2, numero 5.
- Solzhenitsyn, A. (1973). Peace and violence. In L. Labeledz (Ed.), *Solzhenitsyn: A Documentary Record*. Lontoo

Opettamisen periaatteita

JEFFREY WATTLES
Ohio, Yhdysvallat

Isämme perheen jäsenenä meillä on suuri etuoikeus opettaa totuutta puhumisillamme ja tekemisillämme. Kiitollisina me **rukoilemme** opastusta kanssamme vuorovaikutussuhteessa olevien henkilöiden eli opettajaveriimme puolesta ja sen puolesta, että Jumalan perhe yhä laajemmin ymmärrettäisiin.

Seuraavat periaatteet ovat enimmältään peräisin ilmoituksellisten **opetusmallien** tarkastelusta. Tämä artikkeli sisältää kommentteja, sivuviitteitä, kysymyksiä ja harjoituksia, joiden tarkoitus on auttaa lukijaa uusiin ja tuoreisiin oivalluksiin hänen tutkiessaan Iankaikkista Poikaa, Ääretöntä Henkeä ja universumin muita persoonallisuuksia Jeesus Nasaretilainen mukaan luettuna (86:1, 94:3—95:3, 98:2, 224:2, 362:1, 385:4, 386:0, 386:1, 430:3, 576:0). On varmaa, että mallien tarkastelu johtaa kysymykseen, milloin malleja pitäisi noudattaa mahdollisimman tarkkaan ja milloin niitä sen sijaan tulisi muokata.

I. Opetettava asia

1. **Tee hankkeestasi selkeä**, opetuksesi viitetausta — jos esimerkiksi aiot levittää evankeliumin sanomaa, rajoita silloin huomioidut sosiaalisista, taloudellisista ja poliittisista aiheista vähimpään mahdolliseen. **On ai-**

heita, joita evankeliumin opettajan tulee välttää: olemassa oleva kirkkolaitos ja Jeesuksen toinen tuleminen sekä sotkevat kiistelyt genetiikasta, yhteiskunnasta, taloudesta, politiikasta ja aikakausikohtaisesta ilmoituksesta (1866:2).

2. **Vältä liiallista älyllisyyttä** (1091:8, 1078:4, 1079:2). Ollakseen vapaata dogmaattisuudesta opetuksen tulisi kummuta enemmänkin sielusta kuin järjestä (1012:4—5). Evankeliumi ei ole kosmologinen, filosofinen tai teologinen esitelmä.

3. **Älä anna Raamatun kirjoitusten ohjalla opetustasi** (1079:4 — ironista kyllä, voit lainata kirjoitusta tämän näkemyksen tueksi).

4. **Kiinnitä huomio Jumalaan ja Jeesukseen, älä itseesi.** Emme kerro hengellisestä kokemuksestamme evankelioimisen tarkoituksessa vaan saavuttaaksemme muiden uskovien kanssa molemminpuolisen tyytyväisyyden ja hengellisen ylevöitymisen (30:5, vrt. 91:5, 1423:7, 1257:5).

II. Opetettavat

5. **Opi tuntemaan hyvin kaikenlaisia ihmisiä.** Jeesus hankki *yksityiskohtaista tietoa kaikista ... ihmisroduista ja -luokista* ja pyrki pääsemään perille *siitä, miten*

ihmiset subtautuvat elämäänsä läbällisessä habmossa [1460:5]. Hän solmi läheisiä henkilökohtaisia subteita ja likeisiä yhteyksiä [1427:5] ja sanoi: ”Kun koet löytäväsi taivaassa olevan Isän, huomaat samalla kaikkien ihmisten olevan veljiäsi, ja näyttääkö se sinusta kummalliselta, jos joku tuntuu iloitsevan vastalöydetyin veljen kohtaamisesta? Saada tutustua veljiinsä ja sisariinsa, tietää heidän ongelmansa ja oppia rakastamaan heitä, sinä on elämisen korkein kokemus.” [1431:1].

6. Etsi ihmisiä, joilla on erityisiä tarpeita. Jumalallinen rakkaus ulottuu suurimmillaan sinne, jossa tarve on suurin. Jeesus pyysi seuraajiaan huolehtimaan masentuneista, huolekkaista ja vaivatuista. Kunhan apostolit alkoivat entistä tarkemmin toteuttaa Jeesuksen ohjeita sairaiden hoivaamisesta [1595:2] käymällä Jerikon jokaisessa talossa ja pyrkien lohduttamaan jokaista vaivattua henkilöä, he tekivät sen havainnon, että valtakunnan hyvä sanoma oli sairaille suureksi lohdutukseksi; että heidän viestinsä mukana kulkeutui vaivaisille parannusta [1595:3; vrt. 1758:4, 1805:12, 1813:2]. Opi näkemään julki tuomattomat tarpeet. Mestari vastasi välillä, niin kuin Fortunen kohdalla, julki lausumattomiin avunpyyntöihin (1437:1—1438:3). Kieltäytyen taitavasti jättämästä asiaa Fortunen pinnallisten sanojen takia sikseen Mestari esitti seuraavan huomion: ”sille, joka rakastaa lähimmäisiään, sille sinun itseluottamuksen puutteesta ja epätoivosta kertova ilmeesi on paljon puhuva avunpyyntö” [1437:2].

7. Tulkitse havaitsemaasi armeliaasti. Muis-tanet, miten se vaikutti, kun otit huomioon laajemman näkökulman örisevän luolamiehen tapauksessa (1098:1—3), mitä osoittaa myös Jeesuksen suhtautuminen Ganidin torjumiin prostituoituihin (1472:6). Huomaa, ettei armelias asennoituminen tarkoita sokeutta erhettä ja pahuutta kohtaan. [K]atsellessaan tätä Jupiterille, Junolle ja Minervalle omistettua suurenmoista temppeleä Jeesus pöhti sitä tietämättömyyden orjuutta, jossa tuolloisia roomalaisia pidettiin [1455:2].

8. Asettaudu kuulijasi tasolle. Esitä pitkälle meneviä opetuksia niille, joiden havaitset ovat sellaiseen valmiita. On hyvä varmistua ensin siitä, että asianomainen on temppeleissä, ennen kuin koettaa paljastaa hänelle temppelein ihanouksia — edistyneitä opetuksia (1592.4, 6). Tämä vihjaa, että *Urantia-kirjan* käyttäminen opetuksen alkuvaiheessa ei ole asianmukaista. Ne puolestaan, jotka etsivät kirjalle vastaanottavaisia henkilöitä, saattavat hyvinkin nähdä vastaanottavaisuutta pannessaan merkille, miten asianomainen suhtautuu evankeliumitotuuteen. Vaatii malttia hylätä houkutus lähteä oikotielle (840:2, 846:4, 1011:17, 1047:1—1049:3). Jeesus saattoi keskustella henkilön kanssa kaksikymmentäkin kertaa ja näin valmentaa tätä vähitellen sitä totuuden ilmoitusta varten, joka saapuisi vasta vuosien jälkeen (1472:1).

III. Opetustapa

9. Kiihota ruokahalua (556:16).
10. Asettaudu opetettavan kokemusmaailmaan.
11. Tue löytämistä.
12. Ole taitava. Herätä mielenkiinto vetoamalla

emootioihin tai mielikuvitukseen. Vetoa sitten järkeen porttina, jonka kautta voit lopulta esittää vetoamuksen hengelle (1705:3—4, 1765:4, 1672:6). Jokaisesta aidosta uskovasta tulee ajan myötä yhä taitavampi houkuttelemaan kanssaihmisensä rakastamaan ikuista totuutta. Oletko tänään neuvokkaampi tuomaan hyryyttä ihmiskunnan tietoon kuin olit eilen? Oletko tänä vuonna parempi vanhurskauden suosittelija kuin viime vuonna? Onko sinusta tulossa yhä taidokkaampi sinä, millaista menetelmää käytät johdattaessasi isoavia sieluja hengelliseen valtakuntaan? [1740:2]. Ole kielenkäytössäsi joustava. Ole eloisa, käytä esimerkiksi vertauskuvia. Eloisa ei tarkoita räikeä. Mitä tahansa Jeesus opetti, hän ei kertaakaan eksynyt käyttämään sekoittavia yksityiskohtia. Hän karttoi kukkaiskieltä ja kaibtoi pelkkää runollisen maalailun sanabelinää. Hän piti tapanaan pukea suuret merkitykset korottomiin ilmaisuihin. Asioita havainnollistaakseen Jeesus käänsi monien käytössä olevien sanojen merkityksen aivan toiseksi. Tällaisia sanoja olivat muiden muassa suola, hapate, kalastus ja pikkulapset. Hän käytti erittäin tehokkaasti anti-teesiä ja vertasi yhtä hetkeä loputtomuuteen, ja niin edelleen. Hänen kielikuvansa olivat osuvia, kuten esimerkiksi ”sokea, joka taluttaa sokeaa”. Mutta hänen kuvailevan opetuksensa suurin väkevyyttä piili sen luonnollisuudessa. Jeesus toi uskonnon filosofian taivaasta alas maan päälle. Hän toi julki sielun perustarpeet tavalla, jossa kuvastui uusi ymmärrys ja uusi rakkauden lahjaksi antaminen [1771:1]. Uskonto tarvitsee uusia iskusanoja (2077:6); esitäpä muutama käyttösi sopiva.

13. Luota Jumalaan ja Totuuden Henkeen. Valtakunnan evankeliumiin kätkeytyy voimallinen Totuuden Henki ... Hengen hedelmät, vilpittön ja rakastava palvelunne, on se mahtava sosiaalinen vipusin, joka nostaa pimeydessä elävät ihmisrodut albaalta ylös, ja tästä Totuuden Hengestä on tuleva voiman moninkertaistava tukipisteenne [1930:3].

14. Älä opeta liikaa (750:1—2, 1016:8, 1535:6).

15. Olkaa viisaita kuin käärmeet ja vaarattomia kuin kyyhkys (1580:8). Varaudu maailman vihamielisyydestä, viisastelujen viehättävyydestä ja kapinan aiheuttamista asenteista johtuviin taisteluihin. (2039:2, 1946:6—1948:1, 1544:2). Tee viisaita kompromisseja. Yksi opettamisen suurista ongelmista on se, mitkä kompromissit on varautunut tekemään ja mitä kompromisseja tulee välttää. Jokin määrä jatkuvuutta entiseen traditioon nähden on normaalia (1626:2, 1769:9). Tarve tehdä kuulijoiden rajoittuneisuuden vaatimia kompromisseja on väistämätön (1057:3, 1058:3—4, 1718:1). Jeesus neuvoi seuraajiaan muokkaamaan menetelmänsä eri ihmisroduille ja -heimoille soveltuviksi (2042:1). Mooses sai hyvät arvosanat kompromissintekotaidoistaan (1056:4—5) ja Jeesuskin teki merkittäviä kompromisseja (1532:1, 1748:2).

16. Saa aikaan myönteistä suhtautumista haasteisiin (291:3, 1002:6—13, 2064:3—4). Dynaaminen palveleminen vaatii aloitteellisuutta, edellyttää uskovan henkilön persoonallisuuden voimallista, aktiivista ja rohkeaa julkisuutta [1770:1]. Jeesus kehotti seuraajiaan elämään tarmolla ja innostuksella elämänsä täyteen määrään saakka sen mukaan, mitkä olivat heidän inhimilliset velvollisuutensa ja jumalalliset etuoikeutensa Jumalan valtakunnassa [1770:2]. Aidon uskonnon, hengen uskonnon (1728—33), dy-

naamisuus ei ole sellaista aristelevaa kohteliaisuutta, joka nykyään välillä käy uskonnosta. Dynaamisuuteen pääsee **ilman fanaattisuutta**. *Jeesuksen kaiken voittavasta ja lannistumattomasta hengellisestä uskosta ei koskaan tullut fanaattista, sillä se ei milloinkaan koettanut saada yliotetta hänen tekemistään tasapainoisista älyllisistä arvioista käytännössä ilmenneiden jokapäiväisten sosiaalisten, taloudellisten ja moraalisien elämäntilanteiden subteellisista arvoista* [2088:2].

17. Yleisesti ottaen, kun olet tekemisissä muihin uskontokuntiin kuuluvien kanssa, korosta **totuuksia, jotka ovat teille yhteisiä** (1010:4). Tähän evankeliumiliikkeen kanssa yhtä jalkaa astumiseen kuuluu myöhemmässä vaiheessa tiettyjen uskontojen, kuten kristinuskon, hindulaisuuden, buddhalaisuuden ja lopulta kaikkien uskontojen, opiskelua. On esimerkiksi tehtävä tilit selviksi suhtautumisessa kristinuskoon; sitä luonnehditaan kauniina perhosena ilmaantuvan valtakunnan sekä kotelo- että toukkavaiheeksi, jonka on sekä este että traditio, jota Jeesus on vaalinut. (1866:1, 2085:0—1).

18. **Käytä neuvokkaasti hyväksi lähteitä, jotka ovat kuulijakunnallesi tuttuja**. Pane merkille, miten erittelevästi Jeesus käytti opetuksessa ja koulutuksessa hyväksi Raamatun kirjoituksia (1428:2, 1440:2). Apostolien kouluttamiseen käytettyjen ensimmäisten neljän kuukauden aikana he opiskelivat ahkerasti kirjoituksia (1533:5—1535:6). Synagogassa opettaessaan Jeesus valitsi ja yhdisteli luettavat tekstikohdat suurta taitoa osoittaen (1399:7). Hän ei julkisuudessa milloinkaan esittänyt kirjoituksia pitkälle edistynyttä tai kriittistä puheenvuoroa (1767:3—1771:1). Yksi harkinnanarvoinen kysymys on se, onko nykyään **joidenkin ryhmien kohdalla** soveliasta poiketa tästä esimerkistä, sillä Raamatun kirjoitusten kritiikki on joissakin piireissä varsin laajalle levinnyttä.

19. Ihanteellisimmillaan me opetamme **elämällä ilmoituksellisesti**. Jeesus oli opettajana **olennaiseen keskittyvä ja siihen pitäytyvä, positiivinen, eloisa, responsiivinen, rohkea ja luottavainen**. Lue jakso 7, ”Kun Jeesus kulki ohi”, sivulta 1874. Jeesus **ei ollut järjestelmällinen opettaja, vaan hän opetti tilanteen mukaan** (1673:1—1674:2). Häntä seuratakseen **oksen pitää pysyä viinipuussa** (1945:4—1946:4). *Jeesus koetti selvittää heille, että hän halusi opetuslasten, jotka olivat saaneet maistaa valtakunnan hyviä henkirealiteetteja, elävän tässä maailmassa niin, että ihmiset nähdessään heidän tapansa viettää elämää, tulisivat valtakuntatietoisiksi ja että nämä sitä kautta tuntisivat kutsumusta esittää uskoville kysymyksiä siitä, mitkä olivat valtakunnan tiet* [1593:4]. *Maailman tarvitsee nähdä Jeesus taas elävänä maan päällä niiden bengestä syntyneiden kuolevaisten kokemuksessa, jotka tuovat Mestarin vaikuttavalla tavalla kaikkien ihmisten tietoon* [2084:1]. *Miellyttävyyttä voit viljellä, mutta rakastettavuus on ystävällisyyden tuoksua, jota huokuu rakkauden läpitunkemasta sielusta* [1874:4]. Opettamisen ylin motiivi on antaa oman sielunsa äyräiden yli tulvivan ikuisen hyvyyden virvoittaa ja jalontaa kanssaihmissään [1121:6]. Yksistään **jo ilmeesi, ryhtisi ja puhetapasi paljastavat arvokkuutesi ja rakkautesi laajuuden**. Keisari Tiberius totesi Jeesuksesta: ”Jos minulla olisi tuon kaverin kuninkaallinen

ryhti ja bienostunut käytös, niin olisinpa oikea keisari, täh?”[1455:1]. Missä määrin voimme tehdä tätä tietoisesti tai sitä viljellä?

IV. Opetustapoja

Valmuis jompaankumpaan vaihtoehtoon — **sanomiseen tai tekemiseen** — on jeesuslaisen opettajan merkki. Mestari oli *halukas sanomaan tai tekemään jotakin, joka tekisi [puhuteltavan] elämän rikkaammaksi ja enemmän elämisen arvoiseksi* [1460:5]. Hänellä oli tapana *valikoiduin sanoin tai jonkin ystävällisen palvelun avulla tuoda julki jokin hengellisesti ylentävä ajatus* [1461:2].

SANOMINEN

20. **Kysy ja kuuntele**. Jeesuksen henkilökohtaista hoivaa käsittelevästä jaksosta (1460:5—1462:1) ovat peräisin seuraavat kohdat. *Jeesuksen tavallisesti käyttämä menettely oli kysymyksiä esittämällä saada ihmiset vapautumaan ja keskustelemaan kanssaan* [1460:6]. Tavallisesti hänen käytäntönään oli houkutteli henkilön keskustelemaan kanssaan, ja se taas johti luonnostaan keskusteluun hengellisistä kysymyksistä (1466:1). Mitä etuja sisältyy siihen, että aloittaa kysymyksillä? Pystytkö muistamaan, että joku olisi kiskottu kaivosta kysymyksiä esittämällä? Jeesus **kuunteli** raskautettuja, huolten painamia ja syrjään syytettäviä — juuri niitä, jota saivat suurimman hyödyn hänen henkilökohtaisesta huolenpidostaan. Jeesus antoi heille tilaisuuden purkaa sielunsa kuormaa myötätuntoiselle ja ymmärtäväiselle kuulijalle. *Säännönmukaista oli, että ne, joita hän opetti eniten, niille hän puhui vähiten* [1460:6]. On pantu merkille, että monet pääsevät varsinaiseen sanottavaansa vasta puheensa lopulla. IV osan laatijat huomauttavat aina, kun joku keskeyttää Jeesuksen. Jeesuksen puhuessa jonkun kanssa näytti siltä kuin tuo henkilö olisi ollut hänelle tärkein ihminen maailmassa. Mitä kuolevaisen persoonallisuudessa on sellaista, jolla on näin suuri arvo?

21. **Ole sanoissasi kolmella tavalla hyödyllinen** (1460:6). *[O]losubteisiinsa huonosti sopeutuneiden ihmisoientojen kerrottua huolensa Jeesukselle* [1461:0] hän kykeni aina tarjoamaan:

- 1 *käytännöllisiä ja välittömästi hyödyttäviä ehdotuksia, jotka tähtäsivät heidän todellisten vaikeuksiensa korjaantumiseen* [1461:0]. (Miten tämä eroaa pyytämättä annetuista neuvoista?)
- 2 *sanoja, jotka tarjosivat välitöntä huojausta ja heti vaikuttavaa lohdutusta* [1461:0] (Harjoittele kehittäen omia esimerkkejä, soveltamalla mahdollisesti ajatuksia, jotka ovat ”autuuksien” (1573:3—1575:9) kaltaisia.)
- 3 *Ja joka kerran hänellä oli tapana kertoa näille huolekkaille kuolevaisille Jumalan rakkaudesta ja tuoda monin eri keinoin ja tavoin heidän tietoonsa se seikka, että he olivat tämän rakastavan, taivaassa olevan Isän lapsia* [1461:0]. *Hänen sanomansa pääsisältönä oli aina tivaallisen Isän rakkauden tosiasia ja hänen armonsa*

totuus, mihin liittyi ilosanoma, että ihminen on tämän saman rakkauden Jumalan uskonpoika [1460:6]. Minkä määrän kasvua tarvitsemmekaan kokeaksemme Jumalan rakkauden — vastaanottaaksemme Jumalan rakkauden, vastataksemme Jumalan rakkauteen ja aistiaksemme Jumalan tunteen rakkauden muita ihmisiä kohtaan — sellaisella tavalla, että voimme ilmaista sen jollekulle? Mitä erilaisia keinoja ja tapoja voimme kuvitella lähien suoranaisesta julistamisesta ja päätyen epäsuoriin tapoihin?

22. **Vastaa kysymyksiin.** *Jeesus oli yhtä taitava opettamaan sekä kysymyksiä esittämällä että niihin vastaamalla.* [1460:6]. *Keskustelutuokio alkoi tavallisesti niin, että hän esitti heille kysymyksiä, ja se päättyi siten, että he esittivät hänelle kysymyksiä* [1460:6]. Varaudu pahuutta koskeviin kysymyksiin (1429:1, 1430:2, 1457:4—1458:7, 1435:3—1436:1). Jeesuksen vastatessa väittelynhaluisille kyselijöille julkisesti hänen vastauksensa olivat aina valaisevia, kunnioitusta herättäviä ja vastaanansomattomia [1674:1]. **On sekä hyväksyttävää että vastuullista välttää tiettyjen aiheiden kommentointia.** Jeesus kommentoi buddhalaisuutta vasta kun Gonod esitti hänelle suoran kysymyksen (1466:3—1467:1) — ja vältti niin ikään kannanottoja sukupuolten välisistä suhteista.

23. **Rakenna keskustelukumppanin sanoihin sisältyvälle totuudelle.** Keskustellessaan edistyneimpien roomalaisopettajien kanssa Jeesus käytti seuraavaa metodologiaa: Hän ei kertaakaan takertunut heidän erehdyksiinsä eikä sanallakaan puuttunut heidän opetuksissaan esiintyviin puutteellisuuksiin. Kussakin tapauksessa hän tapasi ottaa erikseen esille heidän opetuksiinsa sisältyvän totuuden ja jatkaa sitten keskustelua siten, että tämä totuus kävi heidän mieleensä entistäkin houkuttelevammaksi ja valaistummaksi niin, että tämä totuuden painottuminen varsin lyhyessä ajassa työnsi tehokkaasti tieltään süben liittyneen erheen [1456:0]. Harjoitus: Ajattele joitakin toisen henkilön ideoita, joille voit rakentaa jotakin, sekä sitä, miten sen tekisit.

24. **Älä yritä ottaa toisen ihmisen sydäimestä mitään pois.** Jeesus selitti, miksei Simon Selootti onnistunut esittämään evankeliumia persialaiselle, jonka uskonnon hän oli ymmärtänyt väärin. *Simon Selootin ja Jeesuksen ollessa kahden, Simon kysyi Mestarilta: "Mikä siinä on, etten saanut häntä puolelleni? Miksi hän niin kovasti teki minulle tenää ja sitten niin auliisti käänsi kuulevan korvansa sinun puoleesi?"* Jeesus vastasi: *"Simon, Simon, kuinka monta kertaa olenkaan neuvonut sinua, että sinun tulisi luopua kaikista pyrkimyksistä ottaa pelastusta etsivien sydäimestä pois jotakin? Kuinka usein olenkaan käskenyt sinua ponnistelemaan vain sen puolesta, että tuot jotakin näiden isoavien sielujen sisälle? Johdata ihmiset valtakuntaan, eikä aikaakaan, kun valtakunnan suuret ja elävät totuudet karkottavat kaiken, mikä on vakavaa erbettä"* [1592:4].

Älä varsinkaan heikkänä ihmisen luottamusta hänen elämänsä motivoivaan Raamatun tekstiin. Vastatessaan Gadiihin kysymykseen Joonasta Jeesus kykeni käyttämään tarinaa Joonan tarinaa hengellisen totuuden esille tuovana vertauskuvana (1428:2). Tämä

episodi osoittaa, mikä arvo on myötätuntoisella ja ajatuksin tehdyllä Raamatun kirjoitusten tutkimisella, kun etsii hengellisiä potentiaaleja sellaisistakin tarinoista, jotka tavalla tai toisella mieluusti hylkäämme.

Esimerkillisiä avoimuuden asenteita keskustelussa. Ganidin mieltä *liikutti suuresti Jeesuksen avarakatsisuus, tasapuolisuus ja suvaitsevuus. Milloin hyvänsä he kävivät keskusteluita filosofiasta ja uskonnosta, tämä nuorukainen ei kertaakaan kokenut tuntevansa barmistumista tai olevansa asioista jyrkästi toista mieltä* [1467:4].

25. **Käytä tavanomaisessa tilanteessa vastauksessasi epätavanomaisia sanoja.** Jeesus, jolla oli hienostunut tahdikkuuden ja sosiaalisen sopivaisuuden taju, ei antanut sovinnaitapojen muodostua totuuden esteeksi. Työtovereidensa totuudennälkää kiihottaakseen hänellä oli tapana **lausahda jokin ajatuksia herättävä toteamus** (1430:2). Tarkastelepa Jeesuksen jäähyväissanoja hedelmänkaupustelijapojalle (1440:3). Harjoitus: Ajattele jokin tavanomainen tilanne ja siihen sopiva epätavanomainen toteamus.

26. **Kehittele kykyäsi antaa syvällisiä vastauksia.** Jotkin Jeesuksen keskustelussa korjaamat voitot johtuivat siitä, että hän käytti rohkeasti hengellistä voimaa. Pitääkö meidän sanoa, ettemme koskaan voisi — tai ettei meidän koskaan pitäisi — yrittää samaa? Mikäli olet valmis antamaan Totuuden Hengen puhua puolestasi ja kauttasi, varaudu viisaasti kasvamaan tasolle, jolla voit **antaa suoria kehotuksia**, niin kuin Jeesus antoi roomalaisottilaalle (1461:4), ja **kyseenalaistamaan**, kuten Jeesus teki Foorumin puhujalle (1461:5). Millaisessa tilanteessa voisi olla viisasta uskaltautua tuollaiseen kyseenalaistamiseen?

TEKEMINEN

Jeesuksesta oli mieluisaa tehdä palveluksia, vaikka pieniäkin, kaikenlaisille ihmisille [1461:2]. Miten me sillä tavalla, jolla jonkin teemme, luomme jossakussa ajatuksen hengellisestä jalostumisesta? *Kun Ganid, joka oli huomannut useimpien heidän kohtaamiensa ihmisten viehättyvän Jeesukseen, kysyi, mitä pitäisi tehdä saadakseen ystäviä, hänen opettajansa sanoi: "Tunne kiinnostusta kanssaihmissiäsi kohtaan, opettele rakastamaan heitä ja etsi tilaisuutta tehdäksesi heidän hyväkseen jotakin, josta olet varma, että he haluavat niin tehtävän"* [1438:5]. Pelastuminen hengellisestä sokeudesta kysyy universaalisen perheen ymmärtämistä — hengellisen todellisuuden **löytymistä palvelun avulla** ja henkiarvojen hyvyyden **paljastumista hoi-vaamisen kautta** (1112:7; vrt. 2043:1, 1037:3, 1032:2). Kreikkalaisen majatalon emännälle Jeesus sanoi: *"Osoita vieraanvaraisuuttasi aivan kuin tekisi se, joka kestittää Kaikkein Korkeimman lapsia. Kohota päivittäisen työsi raadanta korkealle taiteen tasolle sillä, että yhä enemmän määrin käsität palvelevasi Jumalaa palvellessasi niitä henkilöitä, joiden sisimmässä hän on henkensä kautta, henkensä, joka on laskeutunut elämään ihmisten sydämessä ja joka sillä keinoin pyrkii muuntamaan heidän mielensä ja johtamaan heidän sielunsa tuntemaan kaikkien näiden jumalallista henkeä olevien ja ihmisille annettujen lahjojen Paratiisissa olevan Isän"* [1475:1].

27. **Osallistu sosiaaliseen palveluun tarpeen**

mukaan. Jeesuksen evankeliumi Jumalan isyydestä ja ihmisen poikaudesta ja siitä johtuen veljeydestä, *mikä toteutuu henkilökohtaisella tasolla rakastavana huolenpitoa ja sosiaalisena palveluna* [1032:2]. [*V*]eljeys ja palvelu ovat valtakunnan evankeliumin kulmakivet ... pimeydessä elävät, aineellisuuteen suuntautuneet pojat eivät koskaan tule tietämään hengellisestä totuuden valostanne, elleste mene hyvin läbelle heitä sen epätsekkään sosiaalisen palvelun myötä, joka jokaisen yksittäisen uskovan elämäkokemuksessa on luonnollinen seuraamus bengen bedelmien tuottamisesta [1930:1]. Sellainen evankeliumi on heikko, joka ei saa aikaan sosiaaliseen palveluun johdattavaa uskontoa.

Pohdipa muutamaa Jeesuksen tekemää palvelusta ja laajenna tätä luetteloa muistelemalle, mitä itse olet tehnyt ja kuvittelemalla, mitä voisit tehdä.

- Eksyneiden lasten palauttaminen vanhempiensa luo (1465:5).
- Yksinäisten luona käyminen (kun Jeesus kävi hiljattain leskeytyneen naisen luona — 1465:6).
- Almujen antaminen ja muut tavat auttaa köyhiä (1440:4).
- Työn etsiminen työttömälle (1465:6).
- Väärälle tielle joutuneiden (esimerkiksi prostituoitujen) auttaminen uuden elämän löytämisessä (1471:4—1474:0).
- Väliinmeno hyökkäyksen uhrin puolesta (1462:1, 1468:4—1471:4). Tutki Jeesuksen vastausta vaimoan pahoinpitelevälle miehelle. Pohdi Jeesuksen helläsydämistä ja huomaavaista tapaa kuvailla, mitä mies teki, sekä hänen miehelle esittämiään arvostavia sanoja ennen kuin hän esitti tälle kysymyksensä häntä ystävällisesti katsoen ja hänelle myötätuntoisesti hymyillen ... sekä hänen jäähyväissanojaan.

Poikkeuksiakin on. Jeesus ei yrittänyt hoivata

miestä, jonka mieli ei ollut normaali (1440:4, 1468:3) eikä miestä, jolla ei ollut hengellisen totuuden nälkää (1466:2). Jeesus ei ollut seurallinen silloin, kun hänen mielensä oli täynnä pohdittavaa, esimerkiksi Antiokiassa lähestyttäessä Roomanmatkalla Palestiinaa (1480:7). Jeesus ei mennyt paikkoihin, joissa harjoitettiin seksuaalista leväpöytä (1461:3, 1480:6).

28. Ole valmis rukoilemaan keskustelukumppanisi kanssa ja hänen puolestaan. Jeesuksen ja Gadiihin ystävästytyttyä he eräänä iltana pitkän keskustelun jälkeen *rukoilivat yhdessä ja toistensa puolesta* [1438:3]. Harjoitus: Käytä puoli tuntia rukoillaksesi jonkun puolesta, jonka kanssa olet tekemisissä. Jeesus vietti kokonaisia öitä rukoillen apostolien puolesta — mikä tekee keskimäärin sanottuna puoli tuntia apostolia kohti.

29. Hymyile. Jeesus, *tyyni ja iloinen abertaja* [1509:1], korosti sananlaskua *"Iloinen sydän kaunistaa kasvat ja on yhtämittaista juhlaa"* [1674:4]. Kun Jeesus *hymyili ihmiselle, tämä kuolevainen tunsi kykenevänsä entistä paremmin ratkaisuun moninaiset pulmansa* [1875:1; vrt. 1395:6, 1470:2, 1834:2, 1874:1, 1009:0]. Muut saattoivat oppia Mestariilta hymyilemisen. Napolissa ollessaan Jeesus ja Ganid *seuloivat kaupungin läpikotaisin ja levittivät hymyllään hyvää tuulta satojen miesten, naisten ja lasten keskuuteen* [1441:1]. Millaisesta suhtautumisesta tuollaisen hymyn on täytyntä kertoa? Ylläpidä huumorintajua (1736:5, 1616:5). Mitkä Jumalaa koskevat totuudet, mitkä asenteet haasteisiin ja mitkä näköalat menneisyyteen, nykyisyyteen ja tulevaisuuteen (547:8 — 546:2) vaalivat huumorintajua?

30. Pitäisikö meidän pyytää Mestaria auttamaan meitä, jotta meistä tulisi parempia opettajia?

Kansallisten puheenjohtajain ja varapuheenjohtajan neuvosto

Kansainvälisen Urantia-yhdistykseen kansallisten puheenjohtajain ja varapuheenjohtajain neuvosto (CNP) on ollut koolla huhtikuun alusta lähtien. Koska edustettuina on monta kansallisuutta ja puhutaan neljää eri kieltä, tuloksellisimmaksi kokoon-tumistavaksi osoittautui faksitse, sähköpostitse ja postitse tapahtuva viestienvaihto. ”Kokousta” johtaa Sep-po Kanerva, joka kääntää tarvittavat viestit ja asiakirjat. Hän raportoi hiljattain, että neuvosto on hyväksynyt koko joukon päätöslauselmia.

Neuvosto on päättänyt hyväksyä AFLLU:n tarjouksen ja sen mukaisesti nimittänyt AFLLU:N vuoden 2002 kansainvälisen, Pariisissa pidettävän konferenssin järjestäjäksi. (AFLLU eli l'Association Francophone des Lecteurs du *Livre d'Urantia*, on Ranskassa, Belgiassa ja Sveitsissä toimiva ranskankielinen Urantia-yhdistys.)

Neuvosto on yksimielisesti nimittänyt Carolyn Prenticen USUA:sta IUA Journalin päätoimittajaksi. Neuvosto nimittää vielä neljä tai viisi toimittajaa IUA

Journalin toimituskuntaan. CNP:n jäsenet muistuttavat yhdistyksiään IUA Journalin tärkeydestä ja kutsuvat yhdistystensä jäseniä tilaamaan IUA Journalin ja tarjoamaan kirjoituksiaan siinä julkaistaviksi.

CNP on päättänyt ryhtyä julkaisemaan IUA Journalia espanjan kielellä nykyisten englannin-, suomen- ja ranskankielisten versioiden lisäksi. CNP valtuutti puheenjohtajansa ja espanjankieliset yhdistykset ryhtymään tarvittaviin toimenpiteisiin tämän päätöksen toteuttamiseksi.

Muuan ratkaisua vaatinut kysymys oli suhde niihin paikallisyhdistyksiin jotka eivät täyty kansallisen yhdistyksen edellytyksiä, mutta joiden toimialueena on kuitenkin jokin maa kokonaisuudessaan CNP päätti yksimielisesti toimittaa puheenjohtajansa kautta kaikki tärkeimmät ja merkittävimmät päätöksensä näiden yhdistysten tietoon. CNP päätti lisäksi, että kyseisten yhdistysten puheenjohtajat ja varapuheenjohtajat kutsutaan kokouksen tarkkailijoiksi aina, kun CNP pitää kokouksen, jossa sen jäsenet ovat läsnä samassa paikassa.

IUA JOURNAL

International Urantia Association JOURNAL on *Urantia-kirjan* lukijoiden neljännesvuosittainen uutislehti, jonka tuottaa Kansainvälinen Urantia-yhdistys, 533 Diversey Parkway, Chicago, Illinois 60614, Yhdysvallat

Toimittajat

Päätoimittaja Carolyn Prentice; toimittajat Kathleen Swadling, Trevor Swadling ja Seppo Niskanen.

Tekninen henkilökunta ja reporterit

James A. Woodward, *USA:n ja länsi-USA:n reporterit ja valokuvaaja*; Steve Shinall, *kaakkois-USA:n reporterit*; Seppo Niskanen, *Euroopan reporterit*.

Muunkielisten painosten toimittajien henkilöstö

Seppo Niskanen, *suomen kielen toimittaja*; Seppo Kanerva *suomen kielen kääntäjä*; Chris Ragetyl ja Jean Royer, *ranskan kielen kääntäjät*.

TILAUKSET

Tilaushinnat:

Vuosittilaus (neljä numeroa): FIM 50; USD 15; AUD 15

Irtonumerot: FIM 15; USD 4; AUD 4

Muilla kielillä toimitettujen painosten tilaus hinnat julkaistaan JOURNALin ilmestyttyä kyseisellä kielellä. Etukäteistiedustelut suunniteltujen, muttei vielä julkaistujen, muunkielisten painosten hinnoista voi osoittaa Urantia-säätiön toimistoille eri maissa.

Tilausmenettely:

Vuosittilauksen ja irtonumerot voi maksaa Urantia-säätiön Suomen-toimiston pankkitilille PSP 800012-70160873. Pankki siirtomakkeen ”Tiedotuksia” -osaan pyydetään merkitsemään JOURNAL ja tilaajan osoitiedot.

TOIMITUSPERIAATTEET

JOURNAL ottaa vastaan seuraavassa tai myöhemmässä numerossa julkaistaviksi tarkoitettuja artikkelitarjouksia. Kaikki tarjotut artikkelit ovat JOURNALin omaisuutta eikä niitä palauteta. Mikäli kirjoitusta ei julkaista välittömästi, se säilytetään arkistossa mahdollista tulevaa käyttöä varten. JOURNAL ei maksa kirjoittajille rahallista tai muuta korvausta tällaisista vapaaehtoisesti tarjotuista kirjoituksista. Vaikka JOURNAL pyrkiikin toimitustyön aikana ottamaan yhteyden kirjoittajiin, toimitus varaa kuitenkin itselleen oikeuden tehdä kirjoituksiin julkaisemisen kannalta tarpeellisiksi katsomansa toimitukselliset muutokset. JOURNAL on tarjotuista artikkeleista kiitollinen ja niistä riippuvainen, toimituksen ei kuitenkaan ole mahdollista kuitata jokaista sille tarjottua kirjoitusta, mutta kirjoittajat voivat ottaa yhteyttä JOURNALiin varmistaakseen siitä, että kirjoitus on saapunut toimituksen harkittavaksi mahdollista JOURNALissa julkaisemista varten.

Pyydämme ohjaamaan kaiken International Urantia Association

JOURNALille tarkoitettuihin postin ja artikkelitarjoukset johonkin Urantia-säätiön toimistoista. Mikäli haluat kirjoituksesi pääsevän pikaiseen harkintaan, lähetä se suoraan Urantia-säätiön keskustoimistoon. Kansainvälinen Urantia-yhdistys ja International Urantia Association JOURNAL ovat läheisessä suhteessa Urantia-säätiöön, *Urantia-kirjan* alkuperäiseen julkaisijaan. Jos haluat enemmän tietoa Kansainvälisestä Urantia-yhdistyksestä, IUA JOURNALista tai Urantia-säätiöstä, ota yhteyttä johonkin seuraavista Urantia-säätiön toimistoista:

KESKUSTOIMISTO—AMERIKAN YHDYSVALLAT

Urantia Foundation
533 Diversey Parkway
Chicago, Illinois 60614, USA
Puh: +1-773-525 3319
Fax: +1-773-525 7739
Sähköposti: urantia@urantia.org
Kotisivu: <http://www.urantia.org>

SUOMI—POHJOISMAAT—VIRO—VENÄJÄ

Urantia Foundation / Urantia-säätiö /
Urantia-stiftelsen
Runeberginkatu 54a A 5
00260 HELSINKI
Puh. (09) 496 561
Fax: (09) 496 225
Sähköposti: seppo.kanerva@kolumbus.fi

AUSTRALIA—UUSI-SEELANTI—AASIA

Urantia Foundation
7 Walsh Street
North Narrabeen 2101 NSW, Australia
Puh./Fax: +61-2-9970 6200
Sähköposti: urantia@ozemail.com.au
Kotisivu: <http://www.ozemail.com.au/~urantia>

ISO-BRITANNIA

Urantia Foundation
Little Field, Crocker End
NETTLEBED, Oxfordshire RG9 5BJ
United Kingdom
Puh./Fax: +44-01491-641 922
Sähköposti: cbris_moseley@mon.bbc.co.uk

RANSKA—BELGIA

Urantia France S.A.
8, passage de la Bonne Graine
75011 PARIS, France
Puh: +33-01-480 660 11
Fax: +33-01-480 659 09
Sähköposti: georges.michelson-dupont@wanadoo.fr
Kotisivu: <http://www.urantia.org>

ESPANJA

Urantia Foundation / Fundación Urantia
Urbanización La Mampela
C/ Manuel de Falla 10
41928 PALOMARES DE RÍO
España
Puh./Fax +34-5-576 3631
Sähköposti: urantia@lander.es